

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

2 2022
ročník XVIII.

BĚH MĚSTEM Lanžhot

Běh městem - memoriál Fr. Bartoše foto Kateřina Paulíková

OBSAH

Slovo starosty	4	Střípky z dětských let	41
Výpis z usnesení ze zasedání zastupitelstva	9	Malovaná krása	43
Společenská kronika.....	12	Naposledy koně vrané.....	46
Kulturní akce.....	12	Táboření na ostrově se vzpomínkou	47
Přehled kulturních akcí	13	O jednom záhadném nápisu	48
Informace o odpadovém hospodářství.....	16	Fotbalistky	50
Proč platím poplatky za psa	23	Májové zpívání	51
Okénko farnosti	24	A zase ta Hospoda	53
Okénko školky	25	Všechno jednou začíná a jednou končí.....	54
Okénko školy	30	Skautský půlrok	56
Tragédie pod lanžhotským mlýnem	33	První sezóna malých basketbalistek.....	57
Lanžhotský mlýn	35	Basketbalistky TJ Sokol Lanžhot	58
Kradlov mého mládí	36	Kynologický spolek Kostice.....	59

**„BĚŽEL BYCH TAKY, ALE MUSELI BY VÝPSAT JINÉ KATEGORIE :
TŘEBA NAD STO KILO NEBO NAD DVĚ PROMILE !”**

Slovo starosty

Vážení a milí spoluobčané,

léto již naplno převzalo vládu nad počasím a jaro uteklo jako voda přívalových dešťů. Když jsem psal slovo starosty naposled, bylo to v březnu, psal jsem o tom, co vše nás postihlo, jaké převratné světové události se objevily a čemu všemu jsme museli čelit. Od 24. února t.r., kdy ruská vojska vstoupila na území Ukrajiny uplynulo již více než 100 dní a válka stále ještě není u konce. Bohužel kvůli provázanosti moderního světa pocítíme následky my všichni. Už teď vidíme, jak se mění ekonomika, zvyšuje se inflace a zvyšují se ceny u veškerého zboží a služeb. Zejména zdražování cen energií se v tomto smyslu negativně promítne do všeho.

O to více teď bude nejdůležitější, abychom si, pokud možno, zachovali klidnou mysl a pečlivě rozvažovali další kroky tak, abychom udrželi životní standard a kvalitu života. Vedení města si tuto realitu uvě-

domuje a dělá vše pro to, aby se dosažená úroveň standardu obecních záležitostí udržela, ba dokonce i díky rozumným investicím ji pokud možno zvyšovala.

Když se poohlédnu po tom, co vše se podařilo i přes objektivní překážky, jako byla například proticovidová opatření, řádění živlů v našem regionu i růst cen za stavební materiál, můžu s klidem konstatovat, že se toho stihlo celkem dost. S uspokojením můžu říct, že se podařilo dokončit většinu plánovaných investic. I tak je výčet poměrně dlouhý. Zmínil bych například přístavbu sportovní haly a rozšíření parkoviště u základní školy. Lanžhotčané mohou od letoška plně využívat nově re-

Opravený chodník ulice Luční

Přístavba sportovní haly a rozšíření parkoviště

konstruovaný sál i celou budovu Společenského domu. Podařilo se dokončit první etapu stavby zbrusu nového chodníku v ulici Luční (v přípravě jsou další etapy naplánované až po hostinec U Bartošů). Jsou realizovány kroky směřující ke zvýšení bezpečnosti silniční dopravy úpravami dopravního značení včetně tří radarů na příjezdových komunikacích. Před dokončením je očekávána digitalizace katastrálních map i komplexní pozemkové úpravy. Za úspěch považuji i schválení nového územního plánu.

Samozřejmě, že život jde dál. A jak jsem psal v úvodu, čekají nás nové výzvy a spousta dalších věcí k řešení. Je toho poměrně dost, na čem se stále pracuje a co je potřeba ještě dokončit.

Mnozí jsou netrpěliví a přáli by si, aby bylo rychle hotovo vše, do čeho jsme se pustili. Věřte, že já taky. Ovšem realita je mnohdy složitější, a ne vše jde podle plánu. Když na toto téma hovořím s ostatními starosty, potvrzují, že veškerá příprava velkých investic od prvotního záměru a schválení v zastupitelstvu, přes výběr projektanta, získání všech vyjádření

s potřebnými lhůtami, získání územního a stavebního povolení až k veřejné soutěži o zhotovitele stavby, trvá okolo tří let! Samotná realizace, tedy to, co je skutečně vidět, pak proběhne během několika málo měsíců. Dlužno dodat, že „doba covidová“ se všemi omezeními na úřadech i ve firmách tomu moc nepomohla. Ale pesimismus není na místě! Chce to naopak vydržet, obrnit se trpělivostí a „tlačit“ vše dál k lepšímu.

Jsem rád, že se věci hýbou dopředu. Zejména ty složitější a komplikované. Mám na mysli například přípravy na modernizaci náměstí, stavbu informačního centra, rekonstrukci Podlužanu, přístavbu jídelny a učeben základní školy, práce na přípravě nových stavebních míst v lokalitě Pod Ploty.

Výzev, které chceme řešit, je samozřejmě víc. Jedny z těch aktuálních je třeba snižování energetické náročnosti městských zařízení a budov. Pracujeme na možnostech, které by umožňovaly větší energetickou samostatnost i s využitím obnovitelných zdrojů. Ministerstvo životního prostředí na podporu vyhlásilo několik dotačních

titulů. Jejich větší využití mohou jen doporučit. V případě zájmu je třeba hledat informace s heslem Nová zelená úsporám. Zde se můžete dozvědět o možnostech, jak ušetřit v nákladech na bydlení, energie, či jak lépe hospodařit s dešťovou vodou. Lepší nakládání s dešťovou vodou v širším měřítku může dokonce prospět celé obci.

Další výzvou, kterou se zabýváme, je hledání možnosti instalace optické sítě pro poskytování datových služeb. Vzhledem k velikosti Lanžhota a stále probíhající digitalizaci mapových podkladů, to není jednoduchá záležitost, jak by se na první moment zdálo. Ve spolupráci s odbornými firmami připravujeme optimální řešení Lanžhotu na míru.

Při rekapitulaci toho, co nyní viditelně probíhá, bych zmínil probíhající stavební práce na ulici Sokolská. Město apelovalo na energetickou společnost, aby urychlila kabelizaci elektrických rozvodů do země. V koordinaci s tím jsme navázali svým připraveným projektem na vybudování nového veřejného osvětlení, které bude nově umístěno na sloupech. No a do třetice bude vše „schováno“ pod nově vybudované chodníky i s místy na parkování. Je to sice časově náročnější koordinovaná akce, ale výsledkem bude další modernizovaná ulice v Lanžhotě.

Pro zajímavost uvádím, že v současné době probíhá v Lanžhotě monitoring srážkových vod, který provádí firma Aqua Procon, ve spolupráci s VaK Břeclav. Výsledkem bude pak studie průtoků srážkových vod městem, schéma objemového zatížení dešťové kanalizace a průzkum stavu zařízení. Na základě těchto údajů pak bude možné v součinnosti s VaK připravit návrh technických opatření k lepšimu

odvodu srážkových vod v lanžhotských ulicích.

Po trochu složitějších peripetiích proběhne v červenci očekávaná stavba nového vodovodního řádu od radnice k pizzerii a k muzeu. Jedním dechem dodám, že pracujeme na přípravě druhé etapy realizace vodovodního řádu v ulici Kostická a stejně tak v ulici Komenského.

Opravu nového povrchu si zaslouží konečně i silnice v Nové ulici. Realizace stavby je plánovaná na srpen. Naším záměrem je samozřejmě i následné pokračování na ulici Břeclavská. Ovšem předtím bude ještě rozumné opravit nejprve chodník, a až poté nový asfaltový povrch komunikace. Na přípravě projektové dokumentace se již pracuje.

V nejbližší době proběhne také instalace nového dopravního značení, zejména nových „zón 30“, které by mělo přispět ke zvyšování bezpečnosti silničního provozu v Lanžhotě. Při této příležitosti si neodpustím apel na řidiče s prosbou o ohleduplnost při parkování aut na veřejném prostranství. Lanžhot není nafukovací a aut stále přibývá. Zároveň ubývá místa na vybudování nových veřejných parkovišť. Město však bude i nadále vstřícné při povolování individuálních parkovacích ploch na obecních pozemcích, zejména u rodinných domů. Samozřejmě za dodržení zákonitých a stanovených podmínek. Pokud tedy máte záměr legálně parkovat na veřejném prostranství, přineste jednoduchou žádost s nákresem místa nebo se přijďte poradit. Rádi vám pomůžeme najít řešení tam, kde to bude možné.

Jsem rád, že se díky třídění odpadů daří udržet systém odpadového hospodaření města v rozumných číslech. Zároveň však

musím upozornit, že s novým zákonem o odpadech to bohužel nebude stačit. Stát tlačí obce do stále vyšších poplatků za skládkování. Navíc se každým rokem bude zmenšovat objem odpadů v levnější sazbě. Pokud si nechceme zvedat výši poplatků za „popelnice“, musíme třídit ještě více a zároveň i zmenšovat objem odpadů. Nejlepší odpad je žádný odpad! Nástrojů je samozřejmě víc. Otázkou je vždy ekonomická výhodnost systému odpadového hospodářství v návaznosti na zavedenou praxi a postupné zavádění fungujících a osvědčených postupů. Pro mne osobně jsou velkou inspirací hlavně zkušenosti starostů jiných obcí i příklady dobré praxe.

V souvislosti s programovým prohlášením nové vlády zřídit národní park v lužních lesích na našem katastru se stále více probírá otázka ochrany přírody v lesích kolem soutoku Moravy a Dyje. Objevuje se mnoho článků na toto téma, jakož i mnoho různých postojů a názorů k dané problematice. Bohužel objektivním faktem je to, že se více jedná „o nás, ale bez nás“. Proto vedení města v této problematice volí raději proaktivní přístup. Z toho důvodu nedávno proběhlo pracovní jednání Zastupitelstva města Lanžhot, které se konalo za účelem informování zastupitelů města o optimálních způsobech ochrany přírody a krajiny v oblasti Soutok. Na tomto jednání byla osobně přítomna paní ministryně životního prostředí Anna Hubáčková, zástupci Agentury ochrany přírody a krajiny i zástupci Lesů ČR.

Výsledkem nebylo nějaké jednoduché zásadní rozhodnutí. Cílem bylo se vzájemně informovat o možnostech a způsobech různých modelů ochrany příro-

dy, jakož i deklarovat právě postoj města Lanžhot k dané problematice. Ten spočívá v tom, že chceme chránit přírodu, ovšem prostřednictvím nějakého opravdu funkčního modelu. Chceme podporovat takový projekt, který bude dobře připraven, řádně odůvodněn a v souladu s platnými předpisy.

V případě vyhlášení nějaké formy zvýšené ochrany se jedná o velký zásah do správy našeho území, který změní charakter krajiny. V našem případě docela výrazně, neboť lužní lesy pokrývají téměř dvě třetiny našeho katastru. Proto mezi aspekty ovlivňující volbu formy ochrany z pohledu samosprávy patří např. podíl města při správě chráněného území, zajištění potřeb a zájmů místních obyvatel, zajištění generování finančních zdrojů na údržbu a rozvoj území, kompatibilita s rozvojovou strategií města. Z hlediska udržení kvality chráněného území je navíc nezbytné zajištění stability vodního ekosystému lužního lesa. Vzhledem k tomu všemu je třeba postupovat velmi uvážlivě.

Uvážlivě je třeba rovněž postupovat i v otázce hospodaření s vodou. V této souvislosti bych chtěl zmínit práce na přípravě vodohospodářských staveb i opatření, které jsme souhrnně nazvali jako Revitalizace vodních ekosystémů pod Lanžhotem. Průzkumné a přípravné práce jsou už víceméně hotové. Postupně se vyhotovují i projektové dokumentace. Zatím nejdále jsme v případě zprůtočnění rybníka Kout. Bohužel stále největší překážkou jsou vlastnické vztahy k dotčeným pozemkům. Zde opět žádám majitele pozemků, přes které tyto stavby by měly být realizovány o vstřícnost a ochotu jednat v zájmu všech. Bez převodu vlastnických práv na

obec, nebo alespoň bez souhlasu se stavbou se pokračovat zkrátka nedá. Navíc, každé průtahy nás obírají o možnost získání většího procentuálního podílu na dotacích. O to větší dík patří těm, kteří v tomto ohledu vyšli městu vstříc.

Z této oblasti bych zde připomenul dokončení a úspěšnou realizaci digitálního povodňového plánu, na který jsme získali dotaci, která již byla proplacena. Součástí projektu je i hlášený protipovodňový systém, a hlavně instalace nové digitální ústředny a varovného systému v podobě bezdrátového rozhlasu ve městě. Ten mohou využívat všechny složky záchranného systému, ale i obec na varovná i běžná hlášení.

Mám radost, že po odeznění všech omezujících opatření znovu ožívá společenský a kulturní život v Lanžhotě. Už během března probíhal (doslova) druhý ročník akce Rozhýbejme Lanžhot 2022. Tato akce sehrála svou historickou roli v době loňských proticovidových opatření, ale spolu s mnoha dalšími jsem toho názoru, že dobré zvyky by se měly dodržovat. Koneckonců, není na škodu se po zimě zdravě vyhecovat a dostat tělo do formy. A podobně jako loni i letos měla tato akce charitativní rozměr. Rada města navrhla „proměnit“ společně „naběhané kilometry“ na peníze, které by město Lanžhot věnovalo obci Hrušky na obnovu sportovního vybavení, o které přišly při loňském řádění tornáda.

Všichni amatérští sportovci, kteří se zapojili do březnové výzvy, mohli vše zúčtovat při další tradiční akci s názvem Běh městem Lanžhot 2022. V polovině května proběhla též tradiční akce Zpívání ženských sborů, premiérově v nově rekonstruova-

ném sále Společenského domu. Koncem května se podařilo ještě uskutečnit další ročník akce Muzeum a tradice, která byla časově spojena i s májovým jarmarkem. Hitem letošního ročníku byla kuchařská show s herečkou Markétou Hrubešovou. Návštěvníci se mohli inspirovat také módní přehlídkou Folklór stylu nebo si zazpívat při besedě u cimbálu s ochutnávkou vín místních vinařů.

Koncem měsíce června se uskutečnila oslava připomínající neuvěřitelných 100 let lanžhotského fotbalu. Můžeme dodat, že úspěšných. Ostatně si to budete moci podrobně připomenout i v připravované knize, která se bude věnovat celé historii fotbalu v Lanžhotě. Mám radost, že úspěchy lanžhotského fotbalu pokračují ve skvělých výkonech mladé generace fotbalistů. Mám na mysli nedávný úspěch mladších a starších žáků, kteří zvítězili v okresním přeboru žáků OFS Břeclav 2021/2022. Jen tak dál!

V létě se můžeme ještě těšit na tradiční promítání letního kina a spoustu dalších kulturních a společenských akcí, jako třeba Den koní či westernové závody nebo tradiční zahrávání hodů. Všem organizátorům bych chtěl poděkovat za energii vloženou do příprav a věřím, že jejich snahu ocení Lanžhotčané svou návštěvou a bohatou účastí.

Vážení a milí spoluobčané, na závěr bych chtěl podobně jako minule vyslovit přání, ať brzy utichnou zbraně a v Evropě opět nastane mír. A protože je před námi sezóna letních dovolených, přeji všem, aby se si odpočali a nabrali čerstvých sil.

Váš starosta

Výpis z usnesení ze 17. zasedání Zastupitelstva města Lanžhot

- Z/17/22/1** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** předložený program dnešního jednání zastupitelstva města.
- Z/17/22/2** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** ověřovatele zápisu paní Janu Uhrovou Krásnou a Ing. Annu Strakovou a zapisovatelku paní Annu Moučkovou.
- Z/17/22/3** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** vydání územního plánu města Lanžhot (ustanovení § 6 odst. 5 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů).
- Z/17/22/4** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí plnění rozpočtu města Lanžhot k 31. 12. 2021 a k 28. 2. 2022.
- Z/17/22/5** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) rozpočtové opatření č. 1/2022; b) v souladu s § 85 odst. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, poskytnutí peněžitého daru ve výši 177.000 Kč obci Hrušky, U Zbrojnice 100, 691 56 Hrušky, IČ 00283185, na náklady obce spojené s odstraňováním následků po tornádu, které zasáhlo obec 24. 6. 2021.
- Z/17/22/6** Zastupitelstvo města Lanžhot bere na vědomí změnu čísla položky a názvu poplatku za likvidaci komunálního odpadu ve schváleném rozpočtu na rok 2022.
- Z/17/22/7** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** dodatek č. 3 Zřizovací listiny Mateřské školy Lanžhot, příspěvková organizace, Komenského 202/2, 691 51 Lanžhot, kterým se svěruje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2021.
- Z/17/22/8** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** dodatek č. 3 Zřizovací listiny Masarykovy základní školy Lanžhot, příspěvková organizace, Masarykova 730/22, 691 51 Lanžhot, kterým se svěruje majetek k hospodaření dle inventárních soupisů příspěvkové organizace k 31. 12. 2021.
- Z/17/22/9** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace ve výši 100.000 Kč na projekt Oslavy 100 let fotbalu v Lanžhotě - kniha výročí a dále **SCHVALUJE** uzavření Veřejnoprávní smlouvy o poskytnutí veřejné finanční podpory/dotace z rozpočtu města Lanžhot č. D/1/2022 s Tělovýchovnou jednotou Sokol Lanžhot, se sídlem Na Šlajsi 35, 691 51 Lanžhot, IČ 185 10973 (příloha č. 2 podkladu k bodu č. 11 programu).
- Z/17/22/10** Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) revokaci usnesení č. Z6/19/10 ze dne 24. 9. 2019 ve znění: „Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** stanovení nové výkupní ceny orné půdy na 23 Kč/m², která více odpovídá současným tržním cenám. Stanoví se tím cena v místě a čase obvyklá pro výkup orné půdy, mimo předmětné pozemky v lokalitě Pod Ploty a Na Šlajsi, kde jsou ceny stanoveny v jiné výši.“

b) stanovování ceny budoucích výkupů pozemků orné půdy ve výši v místě a čase obvyklé, která bude vycházet z aktuálních cen zjištěných průzkumem trhu s půdou u organizací, které se zabývají přehledem aktuálních cen v regionu.

Z/17/22/11a Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) koupí pozemku parc. č. PK 1453/1 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 365 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, celkem 58.140 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/11b Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) koupí spoluvlastnického podílu ve výši id. 1/14 na pozemku parc. č. PK 1274 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 979 pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, celkem 6.255 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/11c Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) směnu spoluvlastnických podílů ve výši id. 1/16 na pozemcích parc. č. PK 2069 a PK 2070 zapsaných v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr na LV č. 4033 a podílů ve výši id. 1/20 na pozemku parc. č. PK 1927 zapsaném v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr na LV č. 3664 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot vlastníka pana *** za pozemek parc. č. PK 1599 zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/11d Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) koupí spoluvlastnických podílů ve výši id. 1/4 na pozemcích parc. č. PK 2069 a PK 2070 zapsaných v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr na LV č. 4033 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální

pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka paní *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 28.115 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/11e Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) koupi spoluvlastnického podílu ve výši id. 11/20 na domu č. p. 904 stojícího na pozemku parc. č. st. 927, zapsaného v katastru nemovitostí na LV č. 3514 vedeném Katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav pro obec a k. ú. Lanžhot od vlastníka pana *** za cenu ve výši v místě a čase obvyklé celkem 55.000 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/11f Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) prodej pozemku parc. č. st. 1610 o výměře 49 m² zapsaného v katastru nemovitostí, zjednodušená evidence původ Pozemkový katastr u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, katastrální pracoviště Břeclav na LV č. 10001 pro obec a k. ú. Lanžhot Mysliveckému spolku Lanžhot, IČ 65804333, se sídlem Náměstí 177/2, 691 51 Lanžhot, za cenu ve výši v místě a čase obvyklé, celkem 6.615 Kč;

b) ukládá starostovi města Lanžhot vypracovat návrh smlouvy podle bodu a) tohoto usnesení, tuto smlouvu jménem města uzavřít a podat příslušnému katastrálnímu úřadu návrh na vklad vlastnického práva podle této smlouvy do katastru nemovitostí.

Z/17/22/12 Zastupitelstvo města Lanžhot **SCHVALUJE** a) změnu Pravidel pro udělování ceny města v článku III, který se doplňuje o nový odstavec č. 5 ve znění: „V případě mimořádných okolností může zastupitelstvo města udělit cenu i mimo stanovené lhůty.“

b) udělení ceny Osobnost města Lanžhot za rok 2022 za celoživotní přínos městu a šíření jeho dobrého jména nejen v oblasti sportu panu Josefu Jablonickému.

Společenská kronika

Martina Srhočová,
matrikářka

Narozené děti

Sebastian Toth
Theodor Tuček
Alexander Hryňkiv
Barbora Bognárová
Oliver Kubíček

Úmrtí

Emilie Tučková	66 let
Ludmila Vlaschinská	82 let
Ludvík Tuček	81 let
Dalibor Antálek	58 let
Martin Mráz	76 let
Anna Chromcová	93 let
Rostislav Ciprys	76 let

Občany dožívající se významných životních výročí již nebudeme z důvodu zpřísněné ochrany osobních údajů uvádět. Pokud chcete, aby bylo zveřejněno jméno jubilanta, přineste, prosím, písemný souhlas na Městský úřad Lanžhot před uzávěrkou zpravodaje.

Za pochopení děkuji.

Kulturní akce

25. 6.	100 LET FOTBALU
5. 7.	HASIČSKÉ ZÁVODY
10. 7.	KROJOVÝ VÝLET
12. - 14. 7.	LETNÍ KINO
30. 7.	WESTERNOVÉ ZÁVODY NA FARMĚ DELTA JANE
27. 8.	ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI
13. 8.	DEN KONÍ
20. 8.	ZAHRÁVÁNÍ HODŮ
x	BANTUDEN
14. 9.	HODY VE ŠKOLCE
16. 9.	PŘEDHODOVÉ ZPÍVÁNÍ
17. - 20. 9.	HODY
24. - 25. 9.	HODKY

Přehled kulturních akcí

Jana Malá, kulturní komise

Po opravdu dlouhé době neplatí v současné chvíli žádná protipandemická opatření pro pořádání kulturních akcí. A tak si to chceme všichni náležitě užít. Máme za sebou krásné společné akce a doufáme, že spoustu dalších před sebou. Z již proběhlých akcí:

12.03.2022

Otevření společenského domu

V sobotu 12. března si mohli občané od 16 hodin prohlédnout prostory nově zrekonstruovaného Společenského domu v Lanžhotě. Kromě nové pohledové střechy získal sál novou podlahu, omítky a osvětlení. Byly zrekonstruovány vstupní prostory a sociální zařízení a nově vznikla víceúčelová místnost – kuchyně/šatna. K poslechu hrála cimbálová muzika a k slavnostnímu přípitku byla přichystána malá ochutnávka vín od našich vinařů. Ať tyto krásné prostory slouží k pořádání společných kulturních akcí stejně dobře jako občanům k soukromým oslavám.

březen 2022

Rozhýbejme Lanžhot

Během celého měsíce března jsme společnými silami sbírali kilometry pro dobrou věc. Celkem se podařilo nachodit a naběhat 18.750 km, které zastupitelstvo města přeměnilo na finanční dar pro pořízení sportovního vybavení Základní školy v Hruškách.

09.04.2022

Z garáže do garáže a zpět „Jarmarktour“

Další ročník akce nabídl 33 úžasných zastávek, kde si lidé mohli nakoupit „to

nejlepší z Lanžhota“ přímo u výrobce doma. Mohli jste se zastavit na domácí klobásy, ochutnávku vína, zákusky, kapustnicu, sýry, zelí, bramboráky, med, domácí mýdla, patchwork, blešák, koláčky, oleje atd. Plánek prodejců sloužil tentokrát také jako herní plán. Pokud jste posbírali všechna písmenka z mapky, čekala na vás originální sladká odměna.

09.04.2022 Velikonoce v muzeu

Během Jarmarktour probíhal v muzeu doprovodný velikonoční program – zdobení perníčků a vajec, výroba ozdob z kukuričného šustí, pletení žil a spousta vystavených výtvorů dětí ze základní školy. Mohli jste si zde zakoupit skleničku na víno s praktickou taštičkou na krk.

17.04.2022 Velikonoční zábava

Lanžhotští stárci o velikonoční neděli 17. dubna pořádali v sále restaurace Podlužan krojovou zábavu. K poslechu a tanci hrála DH Lanžhotčanka. Srdečné pozvání vyslyšely všechny generace a do krojů se oblékli děti, mužáci i ženy. Zábava byla zahájena zatančením lanžhotského sóla, které se již několik let netančilo. Součástí akce bylo i dětské sólo, které děti zahájily společným průvodem.

22.04.2022

Divadlo Bedřicha Kaněry „Což takhle nějaké akcie“

V režii Dany Vilímkové nastudovalo divadlo Bedřicha Kaněry při Střední průmyslové škole a obchodní akademii Břeclav divadelní komedii. V páteční podvečer 22. dubna ji přišlo do sálu restaurace Podlužan zhlédnout přes 100 diváků.

24.04.2022 Běh městem Lanžhot

Na pátém ročníku sportovní akce Běh městem Lanžhot všichni závodníci i fanoušci okusili, co znamená aprílové počasí. Silný víchř a déšť ovlivnily průběh programu. Naštěstí naši závodníci nejsou z cukru, nenechali se nepříznivým počasím odradit a se zhruba půlhodinovým zpožděním vyrazili na trať. Jejich elán,

nadšení a výborné sportovní výkony porazily smolný začátek akce a pomohly navodit výbornou atmosféru. Děkujeme všem, kteří s námi vydrželi do konce!

30.04.2022 Uklidíme Česko, uklidíme Lanžhot

V náhradním termínu – v sobotu 30. dubna proběhla v našem městě dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky. Jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. U nás se této akci se zúčastnilo cca 60 lidí, z toho 40 dětí. Obrovské díky patří všem dobrovolníkům, kteří tuto akci podpořili a přiložili ruku k dílu – na sběrný dvůr bylo odvezeno 40 pytlů odpadu.

08.05.2022 Den matek

V neděli 8. května odpoledne proběhl ve dvoře muzea program věnovaný maminkám. Vystoupily děti z folklórního kroužku, Scholika, klarinetové duo Steinerovi, dětská cimbálová muzika a školní pěvecký sbor Elley. Posluchači si mohli během celého programu pochutnat na dezertech od Martiny K. a kávu a limonády jim připravovaly děti z devátých tříd. Na rozloučenou dostaly všechny maminky, babičky a tety malý dárek, který vyrobily děti z keramického kroužku.

21.05.2022 Muzeum a tradice + Májový jarmark

V sobotu 21. května 2022 proběhla v muzeu krásná májová akce s názvem MUZEUM A TRADICE, kde předvedla svou kuchařskou show česká herečka, moderátorka a kuchařka Markéta Hruběšová. Současně probíhaly ve vnitřních prostorách ukázky zhotovování krojových součástí a výstava Móda v tónech folkloru značky FolklorStyl, která získala v roce 2021 ocenění „SLOVÁCKO regionální produkt“. Pro děti byl připraven workshop na téma folklor. Během krásné slunného, i když vyfoukaného odpoledne, proběh-

la premiérová módní folklorní přehlídka žáků z 9.A základní školy, a nechybělo ani vyhodnocení soutěže o nejlepší domácí paštiku. Tato krásná akce byla zakončena v pozdních večerních hodinách cimbálovou muzikou Guráš a koštem vína od místních vinařů.

Současně probíhal na náměstí májový jarmark, kde prodejci nabízeli různé

rukodělné a řemeslné výrobky, keramiku, kosmetiku, pochutiny, doprovázený ochutnávkou vín.

Děkujeme všem návštěvníkům, prodejům i účinkujícím, kteří se na těchto krásných lanžhotských akcích podílejí.

Foto Kateřina Paulíková a Jitka Petřlová

Informace o odpadovém hospodářství za rok 2021

Věra Hrubá, Jana Malá

V našem městě je pravidelně svážen směsný odpad ze zhruba 1600 odpadových nádob a bio odpad z 1050 bio nádob. Kromě toho mohou naši občané ukládat vytríděný odpad na sběrném dvoře tříděného odpadu v Lesíčku a sklo též u nákupního střediska a na autobusovém nádraží.

Na sběrném dvoře je možné odložit do sběrných nádob následující vytríděné druhy odpadů:

Zdarma:

- papír (čistý papír, karton, lepenka, noviny, časopisy, obálky, sešity)
- nápojové kartóny (obaly od džusů, smetany, mléka, omáček)
- plasty (PET lahve, sáčky, fólie, polystyren, plastové nádoby, kelímky, krabičky, výrobky z plastů)
- sklo (skleněné lahve od nápojů, skleněné nádoby, tabulové sklo)
- železný šrot
- kovové obaly od potravin i ostatní kovy

- potravinářský olej a tuk
- nebezpečné odpady (barvy, laky, zářivky, baterie)
- elektroodpad (pračky, televizory, chladničky a mrazničky, sporáky, myčky a další spotřebiče)
- bioodpad (tráva, listí, drobné větve)

Za drobný poplatek:

- lakované rámy dveří a oken, nábytek, koberce, matrace (1 postel)
20 Kč/kus

- větší kusy (např. sedací souprava)
40 Kč/kus
- odpad s obsahem azbestu 1.000 Kč/t
- pneumatiky do velikosti R21 (Avie)
10 Kč/kus
- v malém množství těž stavební suť
(stavební kolečka, ruční dvukolák,
vozík za osobní auto)
- větší množství demoličního odpadu
a větší množství suti je nutno si

domluvit s firmou, která provádí odvoz tohoto odpadu na skládku, např. AVE CZ Břeclav, Hantály, a. s., D. Hodonský, Maška Tvrdonice

Sběrný dvůr je místem zpětného odběru, nejsou přijímána uhynulá zvířata ani jejich části.

Občané jsou povinni při ukládání odpadů řídit se pokyny obsluhy sběrného dvora.

V roce 2021 občané našeho města vyprodukovali množství odpadů, které je uvedeno v tabulce; pro srovnání uvádíme údaje za r. 2017 - 2021

druh odpadu, množství v t	r. 2017	r. 2018	r. 2019	r. 2020	r. 2021
motor. oleje				0,28	0,36
stav. s obs. azbestu	3,44	4,54	5,5	16,66	6,98
papír a lepenka	45,6	46,7	60,36	67,83	65,09
sklo	42,06	36,2	44,71	44,84	43,78
jedlý tuk a olej					1,17
barvy, lepidla	3,2	4,4	2	2,89	1,911
plasty	22,11	24,14	26,16	25,79	24,56
kovy	19,6	26	22,9	31,11	23,9
bio odpad	376	346	363,5	390,7	431,5
směsný odpad	577	560,8	584	594,6	613,9
objemný odpad	198	208,5	177,5	199,1	179,2

Vytříděné složky odpadu jsou po odvozu svozovou firmou dále tříděny a využívány. Směsný odpad je ukládán na skládku. Bio odpady, které nám sváží firma Hantály a.s., jsou odváženy na kompostárnu a po procesu zkompostování se nám

vrací ve formě kompostu. Kovy jsou odezdány jako druhotná surovina. Za třídění odpadů dostává město peněžitou odměnu od firmy EKO-KOM, Asekol, Elektrowin dle vytříděného množství, která pokrývá náklady za nákup pytlů na třídění odpadů.

Náklady odpadového hospodářství za rok 2021

• Firmě AVE CZ bylo zaplacen celkem	1.643.000 Kč
• Firmě Hantály, a. s. celkem	630.000 Kč
• Provoz sběrného dvora stál město Lanžhot	579.000 Kč
• Za pytle na třídění odpadů bylo uhrazeno	123.000 Kč
• Náklady na odpadové hospodářství celkem	2.975.000 Kč

Příjmy z odpadového hospodářství za rok 2021

• Místní poplatky za komunální odpad	875.394 Kč
• Uložení suti a velkoobjemového odpadu	51.485 Kč
• Prodej železného šrotu	92.676 Kč
• Odměny od EKO-KOM, Asekol, Elektrowin	196.562,10 Kč
• Příjmy celkem z odpadového hospodářství	2.216.117,10 Kč

Minimalizace a prevence vzniku odpadů

Předcházení vzniku odpadů v sobě zahrnuje dva pojmy, prevenci vzniku odpadů a opětovné použití. Předcházet vzniku odpadu tedy znamená konat tak, že odpad nevzniká nebo že ho vzniká méně. Mezi předcházení vzniku patří i kroky, které omezují nebezpečnost vznikajícího odpadu či jeho dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Odpady tvoříme denně, každý den jich však lze vytvořit méně.

Osvěta obyvatel

Nejúčinnějším nástrojem při snižování produkce odpadů je osvěta. Chceme trvale zapojovat obyvatele do problémů, pokud možno při všem dění, které ve městě probíhá. Např. pořádání pravidelné akce Uklidme Česko, dohled nad odpadem při společenských a kulturních akcích, uplatnění prevence při provozu úřadu i školy. Lidé, kteří mají dobrý vztah k obci, ob-

vykle produkují i méně odpadů a starají se o ni. Důležitou roli v osvětě hraje informovanost obyvatel o stavu nakládání s odpady v obci. Těžko lze něco změnit, když se neví, že je to potřeba. Publikovat je třeba nejen údaje o produkci jednotlivých druhů odpadů, ale i údaje o příjmech a výdajích. Odpadům mnohdy předcházíme, aniž bychom to tak nazývali. Nevyhazovat užitečné věci je jeden z příkladů. Město toto může podpořit tím, že bude zveřejňovat informace o konání nejrůznějších bazarů či charitativních sbírek. V zahraničí obce dávají zdarma na svých webech prostor pro propagaci i vzdělávacích aktivit, například propagují půjčovny či opravy.

Motivace obyvatel

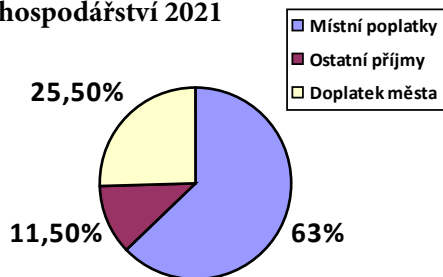
V našem městě je zaveden tzv. místní poplatek (poplatek na občana), který se nám osvědčil. Třídění je na poměrně vysoké úrovni. I přesto je však prostor pro zlepšení. Aktuálně je největší prostor pro zlepšení v oblasti bioodpadu, jeho zpra-

cování a odvozu. Dále je to pak motivovat lidi ke snižování množství odpadu. Chceme provádět intenzivní osvětu obyvatel, evidovat objem nádob na směsný odpad, podporovat domácí a komunitní kompostování. V Lanžhotě je vybudována infrastruktura pro odkládání jednotlivých druhů odpadů a lidé jsou motivováni k jejich důslednému třídění. Cílem předcházení vzniku odpadu je snížit celkovou produkci odpadu, nejen produkci odpadu směsného.

V roce 2021 činily celkové náklady na odpadové hospodářství města Lanžhot 2.975.000 Kč. Místní poplatky za komunální odpad byly vybrány ve výši 1.875.394 Kč. Ostatní příjmy tvořily 340.723 Kč. **Město Lanžhot tedy doplácí ze svého rozpočtu na odpadové hospodářství částku 758.883 Kč, což činí 25,5 %.** Chceme toto procento udržet (přitom poplatky nezvyšovat) a dosaženou úsporu přenést v daném poměru na občany.

Cílem tedy je motivovat občany, aby tvořili úspory. Úspory vytvořené pro město budou v konečném hledisku převedeny na občany. Úspora pro město tak znamená úsporu pro všechny.

Náklady odpadového hospodářství 2021

Statistiky

Podle nového zákona o odpadech musí město v roce 2025 vytrídít 60 % z produkováného komunálního odpadu. V roce 2030 to má být nejméně 65 % a v roce 2035 pak 70 %. Jinými slovy 70 % produkováných komunálních odpadů nemá být ve směsi (v černé popelnici), ale vytríděné např. v barevných kontejnerech. Za rok 2021 město Lanžhot vyprodukovalo 1.392,351 tun odpadu, což činí 375 kg odpadu/občana/rok. Z tohoto množství bylo **vytríděno 66 %** odpadu. Za loňský rok jsme tedy splnili požadavky dané pro rok 2035!

V produkování odpadu patří Češi a Moravané k evropskému průměru. Každý občan Evropské unie průměrně vyprodukoval 505 kg komunálního odpadu/rok. Česká republika se nachází s 507 kg na rok na obyvatele těsně nad průměrem Evropské unie. V našem městě se za loňský rok vyprodukovalo 165 kg komunálního odpadu/občana.

MĚSTO HODLÁ PODPOŘIT:

1. Podpora domácího kompostování

- Zavedením sběru bioodpadu do nádob lidé vytrídili za loňský rok 2021 - 431,5 t odpadu. Což činí více než 100 kg tohoto odpadu na 1 obyvatele Lanžhota za rok. Z ekonomického hlediska je domácí kompostování nejlevnější způsob nakládání s bioodpady (odpadají provozní náklady a pravidelný svoz odpadů). Jeho další výhodou je i to, že takto lze zpracovat i rostlinný odpad z kuchyně.

Město hodlá domácí kompostování podpořit těmito způsoby:

- Osvěta veřejnosti – informování pomocí článků, letáčků, přednášek, kurzů o výhodách domácího kompostování, o výrobě kompostérů, o správných postupech při kompostování a o správném využití kompostu. Přestože větší část bioodpadů lze zkompostovat snadno, jsou případy, kde to tak jasné není (některé druhy plevelů, listy ořešáku apod.). Občané mohou využít kompostovací poradny: <https://www.ekodomov.cz/> a <http://www.kompostuj.cz>.
- Pořízení kompostérů – město má v plánu realizovat projekt v rámci, kterého budou nakoupeny a distribuovány domácnostem kompostéry. Jednou z možností je vytvořit dotační systém, který částečně či úplně bude domácnostem hradit nákup kompostéru (nákup ve velkém je totiž výhodnější).
- Nákup drtiče větví – pokud město zakoupí kvalitní drtič větví, lidé mohou větve shromažďovat na jedno místo a pak je lze čas od času nadrtit. Materiál lze lidem nabídnout zpět (pro zkvalitnění kompostu či k mulčování). Lidé si tak nadrtí pro vlastní potřeby vlastní bioodpad.

2. Komunitní kompostování města

V tomto případě se jedná o systém sběru a shromažďování rostlinných zbytků z údržby zeleně a zahrad na území obce, jejich úprava a následné zpracování na zelený kompost. Ten lze následně využít k údržbě zeleně v obci. Výhodou komunitního kompostování jsou minimální

investiční a provozní náklady, možnost výstavby bez složitých povolenacích řízení, provoz mimo režim odpadů, možnost zapojení obyvatel. Nevýhodou je to, že na komunitní kompostárnu nelze dávat kuchyňské odpady. Systém komunitního kompostování může nahradit svoz bioodpadu.

Město hodlá komunitní kompostování podpořit těmito způsoby:

- Osvěta veřejnosti – důležité je vysvětlit obrovský význam komunitního i domácího kompostování současně.
- Zjišťování možnosti výstavby a provozu komunitní kompostárny – vybrání vhodné lokality, zvážení možnosti spolupráce s místními zemědělci, získání finančních prostředků z dotačních titulů, finanční náročnost atd.

3. Mulčování bioodpadů z údržby zeleně

Při údržbě zeleně vzniká v Lanžhotě poměrně velké množství bioodpadu. Ten si můžeme v budoucnu sami zkompostovat, ale je možné jim také mulčovat ošetřované plochy. Město Lanžhot má zakoupenou mulčovací sekačku a samo si udržuje zeleň ve městě. Ne všechny plochy je také třeba udržovat se stejnou intenzitou. Pro eliminaci úbytku hmyzu, město zavádí liniové a mozaikovitě sekání trávy, kde se zachovávají neposečené pruhy a plochy. V praxi to znamená, že ne všechny travnaté plochy jsou posekány najednou, ale část vzrostlé trávy je ponechána právě pro vývoj hmyzích druhů. Větší travnaté plochy dál od zastavěných částí města jsou ponechány s minimální roční sečí jako tzv. „motýlí louky“.

4. Snižování objemu reklamních materiálů v poštovních schránkách

V každé poštovní schránce končí v průměru 15 až 20 kg reklamních letáků (přibližně 4 miliardy kusů). To představuje produkci asi 8 kg papíru na 1 obyvatele. Podle zákona o regulaci reklamy č. 40/1995 Sb. lze reklamu odmítnout. Stačí na schránku dát nápis „Nevhazovat reklamní materiály, prosím“. Obec tak může podporou tohoto opatření snížit produkci odpadu (papíru). Opatření je výhodné jak z hlediska ochrany životního prostředí, tak z hlediska ekonomického. Méně reklamy znamená menší náklady na tříděný sběr, případně i méně směsného odpadu.

Město hodlá snižování objemu reklamy podpořit těmito způsoby:

- Osvěta veřejnosti – informování veřejnosti pomocí článků ve zpravodaji či na internetu o problematice třídění papíru a možnostech prevence.
- Tisk a distribuce samolepek na schránku – město nechá vytisknout samolepky na schránky a ty bude občanům zdarma aktivně nabízet. Tisk je výhodný ve větším množství.

5. Pití kohoutkové vody

Město Lanžhot je napojeno na vodovodní síť. Kvalita pitné vody je u nás dobrá. PET láhve svým objemem zabírají významnou část prostoru v kontejnerech na tříděný sběr plastů. Jejich odvoz stojí nemalé částky. Důsledným zmáčknutím PET láhve lze snížit jejich objem, a tedy i náklady na jejich sběr, ale to pouze v případě, že to povede ke změně frekvence vývozů kontejnerů. Lidé jsou si vědomi vysoké ceny

balené vody i dopadů, které s nákupem PET lahví souvisí.

Město hodlá přispět ke snížení objemu produkovaných PET lahví těmito kroky:

- Osvěta veřejnosti – informování veřejnosti pomocí článků ve zpravodaji či na internetu o kvalitě pitné vody v obci, o problematice ke třídění plastů a jejich prevence.
- Výstavbou pitných fontán (zahrnuto do projektu nového náměstí). Ve dvoře mateřské školy je pro děti umístěno pítko.
- Ochranou a podporou zdrojů pitné vody (prameny, studánky) v regionu.
- Město se může zapojit do vyjednávání s firmami, které v našem katastru nabízejí pohostinské služby, aby i ony nabízely svým zákazníkům kohoutkovou vodu.
- Kohoutkovou vodu užíváme i na úřadě (nákup džbánek) a i při formálních jednání. Město hodlá podpořit organizace k umístění pitných fontán na škole či hřištích. Zahraniční zkušenosti ukazují, že tak lze snížit spotřebu PET lahví až na polovinu.

6. Sběr věcí pro charitativní účely

V domácnostech mají lidé řadu věcí, které nepoužívají a kterých se chtějí zbavit. Jednou z příležitostí je umožnit jim takové věci darovat pro charitativní účely. Lze tak učinit prostřednictvím webu:

- <http://www.nevyhazujto.cz/>
- <http://www.siknese.cz/>
- <http://www.odkomunity.cz/>
- <http://votocvohoz.cz/>

Město hodlá podpořit charitativní sbírky těmito kroky:

- Osvěta veřejnosti - informování veřejnosti pomocí článků ve zpravodaji či na internetu na toto téma, zveřejňování kontaktů na organizátory sbírek.
- Organizovat či podporovat charitativní sbírky v obci.
- Zabezpečit více kontejnerů pro sběr textilu, obuvi, hraček atd.
- Podpořit organizaci výměnných/prodejních burz či bleších trhů ve městě.
- Zveřejňovat nabídku věcí od obyvatel obce (vytvoření inzertní plochy v obci pro tyto účely).

7. Opětovné využití věcí ze sběrného dvora

Dle předchozího zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech platilo, že věci se již jejich odevzdáním do sběrného dvora staly odpadem a obce je nemohly přenechat k opětovnému využití jiným osobám. Od 1. 1. 2021 platí nový zákon o odpadech č. 54/2020 Sb., který v § 12 upravuje možnosti předcházení vzniku odpadu a v odst. 5 stanoví, že movitá věc, kterou osoba předala na místo určené obcí a kterou je možné v souladu s jinými právními předpisy používat k původnímu účelu,

se nestala odpadem, pokud byla předána k opětovnému použití.

Obcím se tak otevřely možnosti, jak využívat sběrný dvůr také na opakované použití odevzdávaných věcí, tzv. re-use pointy a re-use centra. Sběrný dvůr může fungovat jako zařízení k využívání odpadů, kde vstupem jsou odpady a výstupem pak odpady plus použitelné výrobky. Příslušný krajský úřad ho však musí schválit jako zařízení k využívání odpadů. Další možností je rozdělit sběrný dvůr na dvě části: bazar a sběrný dvůr odpadů. Každá přitom vede svou vlastní evidenci: bazar evidenci přijatých výrobků a sběrný dvůr evidenci odpadů. Je nyní na nás, zda a jakým způsobem tyto možnosti využijeme.

I když vytříděním a odvozem bio odpadu klesla produkce směsného odpadu, má tendenci jeho množství stoupat, což není žádoucí. Čím větší množství odpadů vytřídíme a omezíme vznik nových, tím lépe se zadaří nejen šetřit životní prostředí, ale i udržet náklady odpadového hospodářství na úrovni, která nebude mít neblahý vliv na zvyšování poplatku za obecní systém odpadového hospodářství, který musíme každý rok všichni zaplatit.

Proč platím poplatky za psa

Denisa Spevářová

Poplatky za psa mají smysl a platit se musí. Ne každý je zodpovědný a venčí svého psa s pohotovostním sáčkem v kapse. Nehledě na to, že po městě občas pobíhají toulaví psi. Je třeba po nich pochopitelně uklízet, instalovat speciální odpadkové koše apod. A k tomu, předpokládám, slouží dané poplatky.

Mám malého psa, sáček v kapse jsem nosívala, vždy po něm uklízela a ve městě jej zásadně vodila pouze na vodítku, jak je dáno vyhláškou. Ale letos už s ním ven nechodím. Nejde to. Bojím se. Velmi často nás totiž napadali volně pobíhající psi, jejichž majitel stojí někde opodál s vodítkem v ruce. Svého psa obvykle nedokáže během útoku na nás nijak ovládat.

BOJÍM SE! O svého psa, o sebe, a především o svou dceru, které procházky se psem chybí nejvíc. Volání Městské policie nic neřeší, jak už spousta spoluobčanů vyzkoušela. Než přijedou, je dávno po všem a neštěstí může být na světě. Je potřeba vymyslet jiný, nový, preventivní, a hlavně vymahatelný nástroj!

Nedokážu pochopit myšlení majitelů velkých agresivních psů, kteří své psy venčí bez ohledu na bezpečnost ostatních a schovávají se po napadení za větu: „On ještě nikdy nikomu nic neudělal.“ Je to nezodpovědné a nebezpečné! Probo-

ha, přemýšlejte o možných následcích Vašeho chování!!! Myslím, že obyvatelé Lanžhota na tento problém už poukazují opakovaně několik let.

ŠKODA, že to neumí nikdo vyřešit.

ŠKODA, že malí psi prožijí zbytek svého života pouze na dvorech.

ŠKODA, že majitelé psů nedokáží změnit svůj přístup k možnému nebezpečí.

ŠKODA, že naše děti nemůžeme beze strachu pustit na procházku se psem po Lanžhotě.

Poplatky za psa dál platit budu i když budeme zavření doma. Chci totiž v Lanžhotě čisto a město bude muset jistě i nadále po pejskařích uklízet. Mrzí mě jen to, že nezodpovědní majitelé budou své psy nadále venčit stejným způsobem. Bez vodítka a beze strachu z jakéhokoliv postihu...

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE LANŽHOT

Duchovní zamyšlení

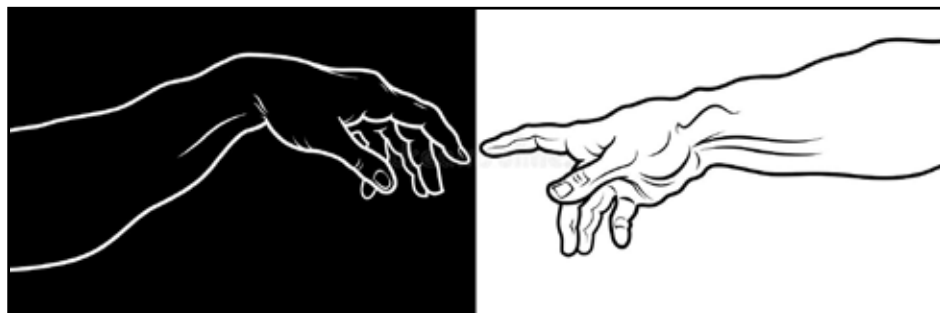
P. Robert Prodělal, farář

Mnoho z nás se těší na dovolenou. Konečně! A co nejdelší! Ale co je to vlastně dovolená? Ono totiž záleží na tom, co tím slovem budeme rozumět.

Dovolená může být od toho, že se musíme někoho dovolovat. A někdo mi dovolí, abych měl dovolenou. Anebo si o dovolené mohu všechno dovolit. Pokud to ovšem dovolí moje kapsa. Takže kapsa je nakonec jediná, koho se musím dovolovat, co si mohu dovolit. A tak s úsilím pracujeme a často se i honíme a štveme, abychom kapsu více naplnili, a tak si pak o dovolené mohli více dovolit a nemuseli se už ani kapsy příliš dovolovat, co si můžeme dovolit. A pak si už bez velkých zábran dovolujeme skoro všechno a nikoho se nedovolujeme. Přiznám se, toto pojetí mi moc ale nesedí.

Pro toto období volná ze zaměstnání se mi mnohem více líbí termín „rekreace“. Podle mě je to slovo, které vyjadřuje mnohem víc než slovo „dovolená“. Možná se nám vybaví význam tohoto původem latinského slova „kreace“, což je tvoření, tvořivost nebo stvoření. Člověk kreativní pak je člověkem tvůrčím. „Re-kreace“ pak znamená nejenom obnovení našich sil, ale především obnovení naší tvořivosti, návrat ke tvoření.

Přeji nám všem, aby tak každá naše rekreace byla skutečnou re-kreací. Skutečným časem nejen k odpočinku, ale i k zamyšlení a návratu ke krásám stvoření a znovu vnímáním těchto krás. A také rozhodnutím pro aktivní spoluúčast na přetváření a dotváření našeho okolí, světa, kde žijeme.

MATEŘSKÁ ŠKOLA LANŽHOT

Okénko školky

tel.: +420 519 336 209 • www.mslanzhot.cz MŠ Lanžhot

To byl náš fašank

Markéta Procházková

V duchu lidových tradic byl náš fašank. Průvodem jsme šli ze školky do hostince U Bartošů. A opravdu bylo na co se dívat. Děti byly za princezny, šašky, kuchaře, komínika, čertíky, jednorožce, kočky, pejsky, myšku, ledního medvěda, vlka, tučňáka, dinosaura, hasiče i policii a spoustu dalších zvířátek a strašidylek. Děti také nesly vlastnoručně vyrobenou basu. Nesměl chybět ani medvěd, který nás průvodem vedl a provázel svým veselým skotačením. Vlastně jsme měli medvědy dva! Velký medvěd s medvědítem. Paní učitelky byly také v kostýmech, maskách a některé byly oblečené v lidovém kroji. Po přivítání panem Osičkou jsme zpívali „Pod šablí“, „To je zlaté posvícení“, „Nestarej se, ženo má“. Na svačinku jsme měli koblihý a boží milosti. Vysmažené, voňavé a ocukrované. Nechybělo uzené maso a klobásky, které jsme měli od místního řezníka pana Hakaly. Po občerstvení byly pro děti nachystané stanoviště. Např.: slalom s basou, klus na koni, hod kroužků na kužel, plnění jitrníc. Dopoledne nás provázela dobrá nálada a spokojené dětské tváře. Děkujeme rodičům za chuť děti obléknout do masek a zároveň i za jejich domácí tvorbu. Letošní fašank byl opravdu velmi povedený a těšíme na další ročníky.

foto Martina Čapková

Vynášení Moreny

Kateřina Ciprysová

Ve středu 6. 4. děti ze školky vynášely Morenu. Paní Zima se stále nechtěla vzdát, a proto jsme termín museli jednou přesunout. Tentokrát nám však počasí přálo. Děti vynesly Morenu k říčce Kyjovce. Některé byly oblečené v krojích. Cestou jsme si udělali zastávku u domu rodiny Švirgových, kde se děti vyfotily u malovaného žudra. Po celou dobu nás doprovázeli rodiče a prarodiče, kteří se těšili z tradice a nechtěli si nechat každoroční průvod ujít. Nakonec se za zpěvu písně Smrtná neděla podařilo paní učitelce Lukešové hodit Morenu do Kyjovky. Děti pak ještě podle tradice dostaly do rukou ozdobený vrbový proutek „létěčko“. Následně jsme se vrátili do školky. Teď už můžeme očekávat jen krásné dny.

Návštěva knihovny

Markéta Šuláková

O březnu se říká, že je to měsíc knihy. Abychom v dětech probudili lásku ke knihám a psanému slovu, zařadili jsme v měsíci březnu knižní témata a domluvili si od 15. do 22. 3. návštěvu knihovny. Protože jsme si to chtěli každá třída užít, šla v úterý třída Pohádková a po ní Safari, v pátek třída Na paloučku a Lesní a další úterý třídy Džungle společně s Mořskou. Naše milá paní knihovnice pro nás měla nachystaný poutavý program. Seznámili jsme se s novým prostředím knihovny, aby děti věděly, kde se nachází knihy pro ně. Knihy si mohly nejen prohlédnout, také si s nimi zacvičily a vyzkoušely svou sílu při zvedání nejtěžší knihy v knihovně. Poté posbíraly korálky pro víly, které je v knihovně poztrácely. Nakonec dostaly od paní knihovnice lízátko, záložku, a protože byly návštěvou knihovny nadšené a slibovaly, že přijdou i s rodiči, tak také

obrázek s otvírací dobou knihovny. Knížkami a pohádkami jsme se zabývali ve školce celý týden a jen doufáme, že dětem radost z prohlížení a čtení knih vydrží co nejdéle.

Velikonoce v MŠ

Miroslava Machalová

V pondělí 11. 4. 2022 se v rámci denního programu uskutečnilo velikonoční dopoledne na zahradě mateřské školy pro všechny děti. Připravily ho paní učitelky na začátku velikonočního týdne záměrně, aby dětem přiblížily, jaké že to svátky jsou za dveřmi. Celý týden byl také tzv. barevný týden – každý den jsme se všichni oblékli do jiné barvy.

Pro děti byla připravena různá stanoviště, na kterých vždy za dohledu a případné pomoci paní učitelky plnily dané úkoly.

Například na zajíčkově cestě s vajíčkem si děti vyzkoušely svou zručnost, jak co nejrychleji dopravit košíček s vajíčkem průlezkovou dráhou. Malým mlsáčkům se určitě líbilo hledání čokoládových vajíček v pískovišti. Rychlost mezi sebou mohli děti porovnat v závodu trakařů na běžecké dráze.

K těm klidnějším, ale rozhodně neméně zajímavým aktivitám patřilo dekorování dřevěných vajíček, kdy si děti připravené obrázky vybarvily, vystříhaly, nalepily a na

provázku si velikonoční vajíčko odnesly domů. Rovněž si mohly odnést také beránka, kterého si pomocí vln dotvořily.

Moc nás potěšila návštěva pana Hostiny, který dětem velmi trpělivě pomáhal s výrobou pomlázky z vrbových proutků a také sl. Mirky Ferstlové, s jejíž pomocí děti malovaly na mašle lanžhotské ornamenty i velikonoční motivy.

Od rána nás šimraly jarní paprsky sluníčka, aby nám nebyla zima, a spolu s ochutnávkou velikonočního beránka,

foto Miroslava Machalové

který byl připravený na závěr pro všechny, jsme si tento den moc užili, navodil v nás velikonoční atmosféru a dětem přiblížil velikonoční tradice.

Slet čarodějnic a čarodějů Filipojakubská noc

Martina Kužmová

Večer z 30. dubna na 1. května je považován za mystický a tajemný okamžik, kdy se schází čarodějnice a čarodějové, aby oslavili svůj svátek radosti a společenství a také se rozloučili s paní Zimou.

Tento svátek jsme náležitě oslavili i my v Mateřské škole v Lanžhotě. Již od rána byla zahrada MŠ zahalena do tajů těchto zajímavých, zá-

foto archiv MŠ

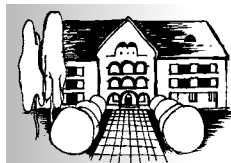
hadných a rozhodně, ne nudných bytostí.

Během dopoledne se zahrada zaplnila malými, většími a velkými čarodějnicemi a čaroději. Děti a paní učitelky si oblékly pestré, někdy i strašidelné kostýmy, nasadily klobouky, osedlaly košťata a rej mohl začít. 😊

Děti si na zahradě mohly vyzkoušet spoustu zajímavých činností z umu starších a zkušenějších čarodějek, např. jak se vaří takový kouzelný lektvar, jak se tahá kočka za ocas, jak projít pavoučí či netopýří stezkou, poznávat čarodějnická písmenka, házet koštětem či kouzelným kruhem na cíl, či si ověřit své znalosti a zkušenosti v letu na koštěti. Malí čarodějové si také mohli vyzkoušet kreslit do písku své oblíbené pomocníky a kamarády jako jsou kočky, pavouci, hadi či myši. Na památku si děti vyrobily malý závěs z klacíku s obrázky a na rozloučenou dostaly výborný voňavý perníček.

Tak příští rok ve školce zase na sletěnou. 😊

MASARYKOVA ZÁKLADNÍ ŠKOLA Okénko školy

tel.: 519 336 207
www.zslanzhot.cz

f Masarykova základní škola Lanžhot

f Knihovnička MzŠ Lanžhot

f Klubko News

Kam jdou naši deváťáci

Eva Klvaňová

V přijímacím řízení na střední školy byli přijati všichni žáci 9. ročníku. Celkem odchází 28 žáků, na gymnázium míří čtyři žáci, na střední odborné školy (4leté) 20 žáků a na střední odborná učiliště (3leté obory) čtyři žáci.

Obdobně jako v předchozích letech míří většina našich žáků do maturitních oborů. Úspěšně se dostali na školy, které si vybrali, znají svou cestu. Za devět let naší společné práce se z dětí stali osobnosti, ví, jací jsou a kam chtějí jít. Věřím, že zůstaneme do budoucna v kontaktu a společně s nimi oslavíme jejich další splněná přání a sny.

STUDIJNÍ / UČEBNÍ OBOR	POČET ŽÁKŮ
Všeobecné gymnázium	4
Informační technologie	1
Informační technologie – Kybernetická bezpečnost	1
Elektrotechnika	2
Strojírenství	2
Obchodní akademie	3
Ekonomika a podnikání	1
Předškolní a mimoškolní pedagogika	1
Praktická sestra	1
Lesnictví	1
Aplikovaná chemie	1
Průmyslový design – Produktový design	1
Starožitník	1
Uměleckořemeslné zpracování kovů – Design a zpracování kovů	1
Autotronik	1
Mechanik elektrotechnik	2
Elektrikář - silnoproud	1
Cukrář	2
Kuchař - číšník	1

Kultura ve škole

Eva Klvaňová

V letošním školním roce navštívili žáci několik divadelních představení. Ti nejmladší, prvňáci a druháci, jeli v březnu za pohádkou do breclavského kina Koruna. Podle večerníčkové předlohy viděli nejen veselé, ale i napínavé příhody a dobrodružství holčičky Káti a strakatého psa Škubánka.

Do Brčlavi na veselou pohádku plnou dobrodružství slavného Ferdý mravence

se vydali třetíci, čtvrtáci a žáci speciální třídy. Kdo by neznal malého hrdinu s puntíkováným šátkem a jeho přátele z knížek Ondřeje Sekory. Kamarádství s Cvrčkem, Plošticí Ruměnicí a Broukem Pytlíkem, spory s panem Hlemýžďem a Škvory policajty, stavba vozíku pro Berušku a hon na Koníka, tanec s Housenkou a boj s Mravkolem a jeho synem Tútínkem nenechávají klidným žádného z malých ani velkých diváků.

V divadle Reduta v Brně viděli žáci hravou inscenaci Edison! Účinkovali v ní herci i loutky, kteří nejen zpívali a hráli, ale také připravovali chemické a elektrické pokusy, do nichž se zapojili i dětská diváci. Jde o pohádkovou hru o životě Thomase Alvy Edisona, člověka houževnaté povahy a bystré mysli, který se z pouličního prodávče novin stal slavným americkým vynálezcem, přestože jeho kariéra nebyla jenom sledem úspěchů a ovací.

Do brněnského Mahe nova divadla se podívali ti nejstarší. Ve květnu zhlédli z ledna odložené představení Saturnin. Mnohým vyrazil dech už jen vstup do prostor honosně zdobené divadelní

Žáci ZŠ na divadelním představení Káta a Škubánek

Pohádka O dvanácti měsíčkách v podání žáků 5.A

budovy. S dějem Jirotkova humoristického románu Saturnin se žáci seznámili v hodinách literatury. Okouzující příhody pána a jeho bezmála geniálního sluhy, situované do noblesní prvorepublikové atmosféry se líbily všem. Příběh je plný humoru a není na škodu zaútočit na každodenní všednost třeba koblíhami. Protože, jak řekl autor Zdeněk Jirotka: Nejtrestuhodnější formou roztržitosti je, když se lidé zapomínají radovat ze života. Na jevišti v rytmu živě hraného swingu ožily všechny známé postavy – Saturnin, jeho pán, teta Kateřina, Milouš, dědeček, slečna Terebová a ironický doktor Vlach. V roli tety Kateřiny jsme viděli Janu Štvrteckou, kdysi žákyni naší základní školy, a malou roli si zahrál

i nám známý učitel ZUŠ Richard Pavlík, člen swingové kapely Melody Gentlemen.

Pod vedením učitelky Zdenky Hrubé se dali žáci pátých tříd do nastudování pohádky O dvanácti měsíčkách, béčko si připravilo Červenou karkulku. Do příprav se pustili všichni žáci, především jako herci, ale neméně důležitá byla výroba kulís, shánění rekvizit, ozvučení, uvádění, režimování. Obě představení už viděli jejich mladší spolužáci i děti z mateřské školy a brzy je budete moct vidět v kabelové televizi. Nebudu nic prozrazovat z děje. Sami uvidíte, čím pohádky obohatili, jak šikovní a nadaní žáci jsou.

Sport ve škole

S přicházejícím jarem jsme se z naukových olympiád přeorientovali na sportovní akce a soutěže. Probíhají okrsková a okresní kola v nejrůznějších sportovních odvětvích. Školním družstvům se daří střídavě.

Sport	Kolo	Třída, Ročník	Umístění
vybíjená	okresní	4., 5. r.	2. a 3. místo
kopaná McDonald Cup	okrskové	2., 3. r.	2. místo
kopaná McDonald Cup	okresní	2., 3. r.	5. – 7. místo
kopaná McDonald Cup	okrskové	4., 5. r.	5. – 7. místo
DSMC dopravní výchova	okrskové	4., 5. r.	2. místo
DSMC dopravní výchova	okresní	4., 5. r.	2. místo
DSMC dopravní výchova	okrskové	7., 8. r.	8. místo
atletika OVOV Odnak všestrannosti	okresní	družstva	3. místo
atletika OVOV Odnak všestrannosti	okresní	jednotlivci	6 žáků postup do kraje
atletika OVOV Odnak všestrannosti	krajské	jednotlivci	1 žákyně 1. místo postup na republiku 1 x 2. místo 1 x 3. místo
skok vysoký	školní	6., 7., 8., 9. r.	
plavecká štafeta		2., 3. r.	6. místo
florbal	okresní	6., 7. r.	2. místo
florbal	okresní	8., 9. r.	3. místo
košíková - hoši	okresní	7. – 9. r.	3. místo

Školní aktivity

Pomalu se vrací dřívější školní aktivity, kdy žáci vyjíždí a vycházejí na výukové programy mimo školu. Z těch už uskutečněných připomenu návštěvy knihovny, bylinkování, cyklovýlet do lužního lesa, na Pohansko a Lány, výukový program v rámci Dne Země o životě rostlin, návštěvu archeoparku v Pavlově, prohlídku VUT v Brně, programy ve Vida! centru, Anthroposu, hvězdně aj.

Zároveň celý rok běží pro žáky 1. stupně klubko soutěží, kde žáci sbírají pomyslné

centimetry klubka. Za odměnu pojedou nejpilnější a nejúspěšnější sběrači na jednodenní klubko výlet a získají tričko.

Tragédie pod lanžhotským mlýnem

Marie Petrlová

*Pod lanžhotským mlýnem
je tam hlubočina,
utopil sa šohaj s modrýma očima.*

Tato lidová píseň, často muzikanty ob-Sahově pozměňována, vznikla pravděpodobně na podkladě skutečné tragické události z roku 1938. Vyprávěla mi ji Marie Lehetová (1928), která byla jejím očitým svědkem. Melodie písně byla častým ná-pěvem pro svíce při loučení se svobodou. Paní Marie říká, že má starý mlýn a jeho okolí stále živě před očima. V té době tam bydleli manželé Novotní s dětmi Liduškou a Zdeňkem, staříčkem a bábinkou. Slou-žila u nich Františka Svačinová. Z mlýna vedly tři schody ven a tři schody do Ky-jovky. Před mlýnem byla tři velká kola, na kterých sedávali pánové Julínek, Micha-

lovský a Vávra. U mlýnského kamene byla lavička, kde se scházely ženy a besedovaly. Mlýn byl spojen s velmi udržovanou pěk-nou zahradou. Velký záhon s pestrými květy sahal až k chodníku, který vedl do rybníka. Romantickou přírodu dotvářel ostrůvek, kde pod smuteční vrbou uváza-ná lodička. Ze zahrady se šlo na louku osá-zenou topoly. Příbuzní rodiny Novotných z Jihlavy sem jezdívali na dovolenou. Ma-ruška Gálová (Lehetová) a Anička Adám-ková (Petrlová) tady s jejich dětmi proží-valy nezapomenutelné chvíle. Do mlýna jezdila spousta povozů s obilím na mletí nejen místních, ale také z celého okolí. Most přes Kyjovku byl spojen s „Hrubou stranou“ - budovou, kde bydlela rodina Novotná, a „Malou stranou“, která sloužila ke skladování semletého obilí.

Byl krásný sluneční srpnový den, mládež pořádala na náměstí zahrávání hodů. Mařenka Fojtíková vyšla v kroji k muzice a zastavila se u žen s otázkou, co se děje, proč houká siréna. Na starém rozvrzaném mostě přes Kyjovku stálo auto naložené železem. Kamarádky Maruška a Anička seděly na schodech ze mlýna, když kolem nich prošel modrooký blondáček. Byl to Janíček Mazuch z Týnce. Děvčata po něm házela paličky, na kterých měla kuličky ze slinu, ale on si jich nevšímal. Vylezl na auto svého zaměstnavatele, aby doložil zbytek železa. Náhle začal most prskat, železo chlapce omráčilo a propadalo se s ním do rozvodněné Kyjovky. Přihlížející zahlédli jen ruku. Anežka Uhrová začala křičet, aby ho zachránili, ale veškerá snaha byla marná, nenašli ho. Ženy upekly bochník chleba, daly na něj svíčky, pustily ho na vodu a věřily, že kde se zastaví, najde se mrtvé tělo. Tentokrát to nevyšlo. Našel ho Gusta z hájenky u Struhy pod starým

mlýnem zavěšeného za šalovačky. Nesli ho s hodinářem J. Trubačem na žebříku zakrytého plachtou. Z pod plachy vyklouzla pravá ruka okousaná od rybiček. Ženy, které sedávaly na lavičce, jely do Týnce na pohřeb. Smutná písnička, kterou nad rakví zpívaly zpěvačky: Týnecká děvčata, chystejte voničky, vytáhli Janíčka z hluboké vodičky, jim dlouho doznívala v srdci. Most byl postaven nový pevný, ale život mladému chlapci nikdo nevrátil.

Později se pod mlýnem udála další tragédie. Mladá dívka Pavla Pecinová, kterou si osvojili manželé Drozdovi, šla brzy ráno do Kyjovky pro vodu. Uklouzla na kameni, na kterém stávaly ženy, když máchaly prádlo, a protože neuměla plavat, utopila se.

Obdivuhodná paměť paní Lehetové přispěla k tomu, že jsem mohla o těchto historických událostech napsat, za což jí srdečně děkuji.

Lanžhotský mlýn

Pavel Ciprys

Ten lanžhotský mlýn, to je bože mlýn, z jedné strany voda hučí, z druhé strany větr fučí – tolik úryvek z lidové písně. Faktem je, že první, nepřímá zmínka o lanžhotském mlýně je už z roku 1520, kdy mlýn asi patřil Hartmannu z Lichtenštejna, kterému byl z mlýna odváděn nájem v rakouských penězích. Kde mlýn stál, není známo. Další zprávy jsou už přesnější.

Nejvýnosnějším panským majetkem v Lanžhotě byl mlýn. Stával na západním rameni řeky Moravy, jemuž se říkalo Morávka (dnes Kyjovka). Toto západní rameno řeky Moravy bývalo mocné stejně jako východní rameno – i na Komenského mapě. Obě ramena byla propojena vodou Spářavky a později se jí říkalo Ízda/Jízda.

Lanžhotský mlýn měl šest, někde se uvádí sedm vodních kol na spodní vodu, to znamená, že voda nepadala na mlýnské kolo z vrchu, ale plynulým tokem kola poháněla. Voda byla důmyslně regulována soustavou stavidel, bylo-li jí nadbytek, nechal mlynář vodu odtékat bočním ramenem – šlajsou. Ani to však nezabránilo poškozování povodněmi. Někdy na konci třicetiletých válek mlýn vyhořel, ale vrchnost ho brzy obnovila, takže roku 1644 byl mlýn nově vybudován.

Následující zmínka o mlýně je v takzvaném josefínském katastru, který byl vypracován v letech 1753-1754, aby měl stát přehled o hospodářských poměrech. Podle tohoto výpisu byl rozsáhlý lanžhotský katastr rozdělen na jedenáct tratí a u II. trati – Rubanica se píše – byla za

mlýnem a patřila k ní mlýnská strouha. Lichtenštejnové měli v Lanžhotě také lán polí, které užíval z jedné čtvrtiny panský mlynář.

Další roky měl mlýn určitě pohnuté osudy, kdy války, Turci, Tataři, ale také nemoci – například mor, cholera, ale i dobytčí nemoci jistě vykonaly své. Mlýn byl však vždy opraven a obnovena jeho činnost.

Mlýn měl dvě mlýnice – na pravé i levé straně Kyjovky a obytnou část. Moje stařenka mi říkala, že ještě okolo roku 1910 byl vjezd do mlýna z jižní strany, tedy od dnešního Komárnova, a vjezd byl přes most, který vedl nad velkým příkopem hlubokým víc než dva metry. Později se začalo do mlýna jezdit ze severní strany.

Že život byl ve mlýně často veselý, dokládá vzpomínka mého stařečka, který mi vyprávěl, že jednou na podzim si přivezl sedlák z Kostic odpoledne semlít obilí. Přijel v řádně podroušeném stavu, a protože nemohl obilí vyložit z důvodu, že na dvoře mlýna byl jiný vůz, rozhodl se, že počká na kozlíku, kde také zaspal. Chasa ze mlýna věděla o jeho stavu a nechala ho klidně spát. Jaké bylo jeho překvapení, když se vzbudil a ve mlýně nebyla živá duše.

Dalším důležitým rokem pro mlýn byl rok 1930, kdy došlo k elektrifikaci Lanžhota a asi i mlýna, protože pan mlynář byl pokrokový a byl majitelem jednoho z prvních aut v Lanžhotě.

V roce 1934 byl postaven nový mlýn a starý mlýn pomalu skončil svou činnost. Byly z něj odvezeny stroje a obě mlýnice byly po 2. světové válce strženy.

Kradlov mého mládí

*Bývalý hajný Antonín Javorský,
napsáno v roce 2001*

Když jsem tak onehdy prohlížel svoji knihovnu, oko mé se pozastavilo u knížky spisovatele Karla Poláčka Bylo nás pět. (Spisovatel byl zavražděn v koncentráku za německé okupace.) Děj knížky jsem kdysi viděl i jako film. Napadlo mne tentokrát, že takových příběhů o klucích je mnohem víc. Každý, kdo byl klukem, to potvrdí. A tak jsem si řekl, že napíši ony klukovské příběhy, které jsem prožil já sám.

Jako kluk jsem bydlel v Lanžhotě na Kradlově. Nebylo v té uličce domu, aby pod jeho střechou nežil další klukovský šibenec. Určitě alespoň jeden, ne-li více. Na samém začátku Kradlova bydleli kluci bratři Pavel a Jenda. Starší z nich, Pavel, utekl do ciziny, na západ přes Kanadu do USA, hned po únoru 1948, ten mladší tamtéž po srpnu 1968. Pavel se po roce 1990 vrátil domů jako svobodný mládenec, ale brzo zemřel.

A po nich mi v paměti vyskakují Jenda Brantalík, dobrý fotbalista, hned za ním chlapci Uhlířovi Pavel a Ludvík. Nebo Oldřich Poláček, dnešní můj kamarád, přeborník v pití piva a vína. A co teprve chlapci Ciprysových: Frantík, vyhlášený přeborník v hraní gramólek – kuliček. A jak by ne také velký rybář Miloš Bartoš, který zemřel v Lednici. Zapomenout nesmím na chlapce Kováčových.

Všechny tyto kluky z Kradlova ponejvíce bavil fotbal. Místo balónu-meruny jim stačil kus punčochy vycpané senem. Protože na skutečný míč nikdo peníze neměl. Jen co se trochu po zimě oteplilo, běhali jsme venku bosky. A protože tenkrát o nějaké televizi nebylo slechu, vidu, věnovali jsme se mnoha a mnoha hrám: o blechu (špaček), vybíjenou a tak. O večerech jsme metlami sráželi chrousty, jichž tenkrát létaly mraky.

Mými nejbližšími kamarády byli kluci od Stániska: Trubačovi, Tučkovi (Lichterových), kteří později prosluli jako cirku-

soví artisti na visuté hrazdě. Ale byl tu také Samsonových Martin a Franta. V uličce bydleli chlapci Jeřábkových. Přímo u Stániska Franta Šesták a Franta Ciprys. Musím se zmínit také o Jendovi Ciprysovi od starého mlýna, který byl majitelem kajaku a nám ho občas půjčoval.

Všichni tito chlapci, na které vzpomínám, rybařili. Jak by ne, když měli k vodám tak blízko, k vodám plným ryb. Už dříve v jiných svých vzpomínkách jsem na lanžhotské vody plné ryb upozorňoval. Jako kluci-rybáři jsme tenkrát neměli udičky laminátky a navijáky. S něčím takovým k nám přijížděli jen bohatí rybáři z Brna, ale i oni mívali pruty z bambusu. Nám stačil jasenový samorostlý prut a šedé nebo bílé nitě. Háčky jsme si kupovali u obchodníka Uhra nebo u obchodníka Grose – u Grosů, jak se říkalo. Těm háčkům jsme říkali krámské. Stály asi deset nebo dvacet haléřů. Když se někdy udice zavadila, a to se stávalo dost často, museli jsme vlézt do vody a odvadit ji. Třeba bylo i zima. Háčku by byla veliká škoda.

Samozřejmě, že jsme se věnovali také lovu štik – ščuk do drátěné smečky – oka, které jsme si zhotovili z tenkého drátku, připevněného na prutu. Tento lov chtěl zručnost, zkušenost a klidnou ruku. Štíky stával obvykle nehybně blízko hladiny pod listy a květy leknínů tak, aby na ně svítilo slunce a ony se vyhřívaly. Smečka se pomalu navlekla za hlavu, pak se jí škublo vzhůru. A štika už sebou na prutu házela jako splašená. Dovednost v rybaření u všech těchto kluků byla spojena s přirozeným kumštem, v němž mistrnou zbraní v rukách některých z nich byla šustguma, neboli prak. Nebylo kluka, který by ji neměl v kapse v pohotovosti. A kam se na

nás hrabali střelci na holuby s těmi jejich brokovnicemi! Však si nejednou zavzpomínám s kamarádem Bohušem Klvaňou na to, jak to bývalo, když on chytal ryby u Jazerového mostu. Měl nahoděné z mostu, voda pod ním velmi rychle proudila, štuplík poskakoval.

Já jako lesní praktikant jsem vlastnil malorážku (flobertku). Bohuš, jak tak seděl na mostě a hleděl na poskakující štuplík, říká mi: Tondo, že ten štuplík netrefíš? Nelenil jsem, zacílii, stiskl spoušť a Bohuš měl po štuplíku. Ustřelil jsem mu ho. Bohuš se nenavztekal, klidně říká: Šak já ti to oplatím. Netušil jsem, co tím myslí. Klidně jsem sedl na kolo a pomalu jsem odjížděl. Neušel jsem ani deset metrů, když tu Bohuš tasil z kapsy šustgumu, vložil do kožečky na ní „šťáfek“, což byl kousek nějakého kovu, železa či olova, zamířil a šfác po mně. Moje červené skličko, stopka na zadním blatníku, byla na to tata fuč. Rozletělo se jako prskavka. A Bohuš se spokojeně usmíval: Ty štuplík – já stopku. A bylo to. A tak když se občas dívám na televizi a sleduji ty westerny, tedy kovbojky z Divokého západu, říkám si v duchu, kam se hrabou všichni ti kovbojové se svými kolty na kluky se šustgumama od Stániska a z Kradlova. Bohužel, o nich se žádné rodokapsy nenapsaly.

Ve svém vzpomínání jsem zavadil o chlapce – bratry Lichterovy, a tak něco přidám o nich navíc. Byla vylétá voda a my, kluci, jsme postávali za Šlajsů. Panovalo jaro a u Kyjovky pod kanálem byly kačeny. Pavel mi říká: Tondo, zkus, nějakú zastřelit. Bylo to dost daleko. (Pavel utekl za hranice po únoru 1948 také a jak tam v té daleké cizině dopadl, to nikdo neví, podnes den.) Ale teď mne hecuje, abych

skolil nějakou tu kačenu. Nasadil jsem a střelil do hejna kačen. Jednu z nich jsem náhodou trefil. Pavel honem utíkal domů a bleskově se vrátil s vanou, ve které mamička právali prádlo. Hup do ní a už pádloval pro zastřelenou kačenu. Vodní proud mu ji částečně přiblížil, a tak ji vylovil, štěstím bez sebe. (Na tuto událost jsem si potom dlouho vzpomínal, ale i dnes si říkám, že tato moje trefa měla být zanesena do známé knihy rekordů.)

Střelba z flobertky mi šla, bez chlubení, perfektně. Kde se na mě hrabal Vilém Tell nebo Robin Hood. Když už tak „brodím“ v těch mých vzpomínkách, nesmím minout Vilu Trubače. Jednou mi tajuplně šeptá: Chuapče, vím o rybách v Heklových, jsou tam napresované jedna na druhou, ledva dýchají. Heklových byla voda za kanálem u lesíka. To moře rybám, jak Vila tvrdil, jsme chtěli zmenšit na rybník. A tak samozřejmě mimo mne i Jožka Škrobáček, Bohuš Trubač, Franta Samson a Vašek Konrád jsme si řekli: Dime na ně. Už nám bylo každému tak patnáct roků. Na místě Heklovky jsme se všichni vyslékli donaha, šmék do vody a už ji kalíme jako hroši. Blátivý kanál ucpal rybám zábrý a jak se začaly dusit, začaly vystrkovat nad hladinu tlamičky a lapat po vzduchu. Tedy tak tomu mělo s rybami být, jenže my, naží sloni, kalíme vodu už půl hodiny, hodinu, vodomilové se na hladině obraceli břuchama hore, jak kapali, ale rybí huba pořád nikde, ne a ne „trubit“. Vilém, který zůstal na břehu, nám zatím posbíral všechny naše svršky (košile a trenýrky) a tam ten s nima. My, napůl černoši, jsme utíkali za ním, kopřiva nekopřiva. A co napotvoru, akorát šly z lesa baby, a to bylo smíchu, že i nohy musely křížit. Vi-

lém naše svršky odhodil až u Šlajse a hybaj domů, abychom ho nepobili.

Ěj, kdybych měl posepisovat všechny vzpomínky na mladost, na klukovství především, bylo by to delší než Brehmův slovník zvířat. Ale na moju hříšnou dušu, všechno toto, co jsem až doposud sepsal, je všechno pravda, svatá pravda. Na mů dušu!

Ale stejně to uzavřít nemohu. Už se na mne tlačí další vzpomínka, která se mi cestou v paměti kdesi zatoulala. To jsem šel jednou s chlapci Lichterovými po Ostředku. Oni to byli tenkrát výborní lovci ondatr – ondatráci. Ale uměli lapit i kuny a tchoře, za jejichž kůže se tehdy dostalo dost peněz. Těchto dravců, jak se dnes říká predátorů, bývalo v oněch dobách hojně, nikdo je neměl rád, protože škodili při nočních lupech mezi drůbeží.

Jdeme tedy po Ostředku, já jsem měl s sebou flobertku. Byla zima a na zemi ležela vrstva sněhu po kolena. Na jedné vrbě seděl velký, starý havran. Jožka (ten zemřel v uranových dolech) mi říká: Tondo, střel ho, je z něho dobrá polévka. Uposlechl jsem a havrana jsem sestřelil. Chlapci Lichtři si jej vzali domů. Jejich mamička, tetka Francka ho začala vařit. Ale předtím, když ho čistila a pitvala, měl v sobě akorát tak kámen. Co měl také chudák tenkrát žrát, když obilí na poli nebylo a ani klásek od žní nezbyl? Tetka Francka vařili havrana tři dny a pořád byl tvrdý. Říkávalo se, že havran se dožije jednoho sta let, ale tento musel být výjimkou, určitě pamatoval Napoleonona, když táhl na Moskvu. Nevím už, jestli z toho havrana byla k jídlu alespoň ta polévka.

O hře v gramolky – kuličky jsem také vzpomínal. Ale mám tu takovou zajíma-

vou vzpomínku. Když náhodou po několik dní přšelo a byla právě sezóna hry v gramolky a nikde venku na chodníku nebo na plácku se hrát nedalo, protože všude bylo bláta po kotníky, tak jsme hrávali o gramolky u Trubačů v síni! Za oněch časů tam totiž bývala zem jako venku, žádné dlaždičky, žádná dlážka z desek. Ano, tam v síni jsme hrávali gramolky, zatímco venku lilo.

Anebo si vzpomínám, že v uličce, ve které bydlel v domku strýc Prajka, který nám zašival balóny – míče, býval také Jenda Balga, dobrý fotbalista halv a dlouholetý samozřejmě později, fotbalový funkcionář.

Když jsem se ve vzpomínkách zmínil o rybaření, tak připomenu, že do roku 1945 bydlel na zámečku správce krejčí. Za jeho správcování přináležela Kyjovka od Jazera dole vodou k majetku knížete Liechtensteina. Býval na rybáře mrcha, pronásledoval je, říka: To je má voda, to je má voda! Mluvil dost špatně česky. Za jeho doby žil v Komárově starý kovář strýc Juráček. Veselá kopa, srandista. Počkal si na správce jedno ráno, když tento jezdil v tuto dobu s kočím na bryčce do lesa. Uřezal si kus prutu, přivázal naň kousek špagátu a na jeho konec upevnil flašku piva. Sedl na břeh Kyjovky u prvního most a jako by chytal ryby. Správce jede kolem a vidí, jak si Juráček klidně chytá ryby. Nechal zastavit, vyskočil z bryčky, vytrhl kováři z ruky prut a začal křičet: To má voda, to má voda! Mistr mu vyrval z rukou prut, na jehož špagátě se houpala flaška piva a oplatil mu: To mé pivo, to mé pivo! Když krejčí uviděl, jak ho Juráček doběhl, hupl do bryčky, kočí práskl do koní a zastavil

se prý až v Ranšpurku v hospodě u Strnada!

A tlačí se zase na mne opožděná vzpomínka na chlapce Konrádových nebo na výborného fotbalistu Miloše Trčku. S Václavem Konrádových jsem chodil na bažanty do Heklových. Bylo to naproti lesíčku u říčky Jízdy. Chodili jsme tam navečer. Václav si vzal velký kabát a já zase moji oblíbenou malorážku flobertku. Bažanti se navečer shromažďovali v lesíku, kde nocovali na stromech. To všechno jsme už měli předem omrknuté. Zalehli jsme v dolíku a čekali, číhali. Bažanti se rozběhli po louce a přeletovali přes říčku Jízu na její druhou stranu. Na to jsme čekali. Jak se bažant rozběhl, tak jsem ho střelil. To, že jsem býval výborný střelec, říkali i druzí, však kdyby žil, potvrdil by to i Václav Konrád. Ten každého zastřeleného bažant ukryl pod kabátem a šlo se domů. Bažanty jsme dost často prodávali ševci Škrobáčkovi. Jako úsměvný dodatek povím, že když tam potom po nás pořádali na bažanty hon, moc jich už neulovili. Kdo dřív přijde, ten dřív mele, neříká se to?

Zvláštní vzpomínka na lesníka Hubičku. To jsem se docela nedávno zastavil u bývalého kolegy Milana Richtra. Jeho manželka Vlasta při besedování vzpomněla na svého otce, který sloužil v Lanžhotě jako lesník u správce Krejčího. Pan Hubička byl absolventem hájenské školy v Jilemnici, tu měl z bývalých hajných málokterý. Za jeho doby s ním sloužili ještě také hajný Grombří, o kterém jsem psal už dříve v samostatném článku. (To byl ten, který převáděl přes hranice lidi, kteří byli nepohodlnými bývalému komunistickému režimu.) Ale byl tu také veselá kopa Josef Julínek. Bydlel ve stavení hned v sousedství zámečku a v zahradě pod ním měl hodně ovocných stromů, hlavně švestek. Pálil z nich slivovici, kterou jsme mu s kolegou Jožkou Zouharem pomáhali statečně konzumovat. A jsou tu další fořti: Oto Brablec, pantáta Mazuch a další.

Někdy v roce 1934 káceli rubači u moravského železničního mostu přes řeku Moravu strom. Rubači mu říkali: Dajte si pozor, pantáto. (Tak to se tehdy hajní oslovovali.) On, ten hajný jim odpovéděl: Nebojte se, já uteču, jsem mladý. Bohužel, nevyšlo mu to. Jedna haluz se ulomila a zabila jej. Měl nějaký čas u Moravy pomníček, někde tam, kde stával pomník Ignáce Chlumského, který si tam to místo prý oblí-

bil. Zemřel též mladý. Myslím, že tam ty pomníky už nejsou. Je to škoda, že si na ně už málo kdo vzpomene. Ale jeden pomníček ještě stojí u Krumpavé, patří památce na Felixe Nitschmana (1874–1921). Ani nevím, kdo to přesně byl a jaký vztah k lesu a ke Krumpavé míval. Jožulka Uher napsal o něm článek v Malovaném kraji a fotografii k němu dodal Jožka Tureček. Poptával jsem se všelikde, nic neví ani Mirek Uher, jako by tomu nechtěl sám les, který si svá tajemství střeží.

A toto je snad už všechno, o čem jsem chtěl povzpomínat ve vztahu ke klukům z Kradlova a k různým hajným, jak jsem se upamatovával sám, jak mi pomohli připomínky druhých pamětníků, třeba i paní Vlasta hajného Milana Richtra, který ušel ve šlépějích lesáků také kus vlastní hajnické cesty. Paní Vlasta si povzdychla v tom smyslu, že je škoda, že už nikdo z jejich rodů nepatří do hrdého cechu hajných a lesáků. Co dělat, les se skládá z mnoha druhů stromů.

foto archiv Jiří Netík

Střípky z dětských let

Tomáš Polach

Za první republiky bylo v obci málo živnostníků. Přistěhovalo se jich mnoho z různých koutů republiky. Byl mezi nimi i můj otec. Nejdříve provozoval řeznictví a uzenářství vedle Hrubé hospody. Dneska je tam společenský dům. Když obec nabídla k prodeji dům č. p. 37 na rohu Lesíčkové a Břeclavské ulice, odkoupil ho. Bylo to s věčným břemenem. (Malý byt bezdětných manželů Čechových a jedna místnost pro holičství Oty Steinera.) Do ulice Lesíčkové upravil prostory na bydlení, do Břeclavské prodejnu a výrobu řeznictví a uzenářství. Oženil se s dcerou sedláka Michala Švirgy č. p. 104 v Komárnově. Sám pocházel z osmi dětí selské rodiny z Velkých Bílovic. Za pomoci porodní „báby“ Petrjánošové jsme se narodili, já v roce 1936 a bratr o rok později.

V Lesíčkové ulici bydlely dvě selské rodiny. Několik živnostníků. Většinu tvořily dělnické rodiny. Vzpomínám na rodinu Edy Poulíka. Jeho vášní bylo rybaření. Dokázal chytit sumce většího, než byl on sám. Jeho syn Eda a dcera Liduška (spolužačka) patřily k mým kamarádům. Další byli bratři Tonda a Vojta Šiškových. Jejich otec nám pomáhal při ledování. Při velkých mrazech se led na rybníku Kout řezal na kusy. Ty se pak vozily do izolovaného sklepa. V létě se používaly na chlazení masa. Dalšímu kamarády byli kluci z ulice a blízkého okolí ročníků 1933 – 1937. Později k nám přibyli spolužáci ze školy.

Ve volném čase jsme hrávali různé hry (liskanou, oblechu, gramolky, na opas a samozřejmě kopanou). Zpočátku to bylo s nafouknutými vepřovými měchyři, před

naším. Později to bylo, již i se staršími kluky, na louce za zahradami po dnešní ČOV. Hrávala se soutěž mezi ulicemi. Měli jsme dobré mužstvo. Většina později hrávala za místní fotbalový oddíl. Mezi opory patřil brankář Tonda Leština (Koňák) a Zdeněk Stráník – později záložník fotbalového dorostu z r. 1949 a druholigového Ačka. K letním zábavám patřilo koupání v Kyjovce. V porostu kolem řeky jsme si upravovali „kryty“. Tam jsme si opékali chycené ryby a kordí stehýnka. Odtud přezdívka „kordí“, jak nám říkali přespolní.

V zimě jsme sáňkovali přímo v ulici. Obyvatelé vyváželi sněh ze dvorů prostřed ulice. My jsme si z navezených

Ulice Lesíčková rok 1941, rodiče, tovaryš Ondryka, já, bratr a paní Čechová

hromad upravili dráhu od našeho až po Kostkových kovárnu, na dolní části ulice. Bruslit jsme chodili na „Lůčka“, kde zamrzala voda po povodních. Když led nebyl dostatečně pevný a my se vykoupani, chodili jsme se usušit ke stařeince Švirgově do Komárnova. Dávala nám pít horké mléko a pekla na plotně „lokše“. Než si otec koupil auto, měli jsme psa bernardýna jménem Baryk. Ten tahal vozík, ve kterém v klecích otec vozil nakoupená telata a prasata od místních sedláků. Hovězí dobytek se vodil po vlastní noze. S kamarády jsme psa s vozíkem používali na projíždky po obci.

Na ulici bydlel důchodce Hajda, který pásával kozy z celého okolí. Měl k tomu bič a psa. V pronájmu bydlel v ulici velitel SS, chodíval s vlčákem, z toho jsme měli strach.

Od roku 1943 se musela zvířata, jejichž maso bylo určené na prodej, porážet jen

na vybraných jatkách. Pro obce z Podluží to byly Hrušky. Ze stáje jsme si udělali klubovnu. Tam jsme za špatného počasí hrávali různé hry. Když byli zavřeny školy a my si chodili do Hrubé hospody pro úkoly, tak jsme je v klubovně společně vypracovali. Zpestřením bylo, když jsme dostávali na ochutnání „próbu“ (zkouška, zda jsou masné výrobky dobře ochucené, vyuzené či uvařené).

Ve vzpomínkách zůstává paní Bartošová (Bábiňáková), kterou jsme při cestě do školy vídali smutnou sedět před domem. Její manžel i tři synové byli v odboji. Nelze nevzpomenout, jak těžký život měli obyvatelé „vagonové kolonie“. Patřil mezi ně i kamarád a spolužák Vojta Trubač. Byl jsem otřesen, když při velkých povodních měli vodu i v obytných místnostech.

Po zařazení Sudet do Německé říše se do Lanžhota přistěhovalo kolem 1000 obyvatel. Patřili mezi ně i někteří

3. třída měšťanky - rok 1950

spolužáci. Řada našich spoluobčanů byla uvězněna a popravena. Jak to bývá v každé válce, našli se také přísluhovači, donašeči a udavači.

Boje o Lanžhot byly velmi těžké. Byla odpuštěna Vranovská přehrada. Les i louky pod obcí byly zatopeny. Na železnici i silnici byly poškozeny mosty, byla na ně zaměřena střelba z děl a kulometů. V naší ulici operoval tank „tygr“. Při leteckých průzkumech se ukrýval na váze (dnes Svačinových prodejna). Po přechodu fronty zůstal poškozený v dnešní ulici Na Dílni. Stal se součástí našich „průzkumných výprav“.

Lesíčková ulice, tak jako velká část obce, byla značně poškozena. Náš dům vyhořel mezi prvními. Celá naše rodina se pak ukrývala ve sklepě u sousedů Rabušiců.

Během bojů padla řada spoluobčanů. Další byli ranění i usmrceni nalezenou

municí po přechodu fronty. Po skončení války se těch zhruba 1000 obyvatel odstěhovalo. Někteří se vrátili do svých původních domovů. Další šli osídlovat pohraničí po odsunutých Němcích.

Naše rodina bydlela u příbuzných Švirgových v Dolní ulici. Manželé Čechovi dostali byt v Břeclavi u pile. Otec jezdil pracovat ke kamarádovi do Kútů. Koncem roku 1945 si pronajal (po předchozím nájemníkovi Pikovi) Kocandových hospodu, do které jsme se nastěhovali. Kocanda si vzal za ženu dceru manželů Ondryškových. Patřil mezi zakladatele oddílu kopané SK Lanžhot.

Z vyhořelého domu nám nic nezůstalo. Do školy jsme chodily bosky, v teniskách a tričku. Školní potřeby jsme si nosili pod paží. Pomoci „fondu obnovy“ započali rodiče s výstavbou nového domu v Lesíčkové ulici.

Malovaná krása

Ludmila Malčková, rozená Bartošová

Naše Podluží je dostatečně proslaveno svou malebností a krásou svateb a kroje. Ani moderní doba neubírá na jeho bohatství. Jeho ženy, tak jako před lety, i dnes tvoří, vyšívají a malují.

Malování se věnovala i má maminka Ludmila Bartošová, rozená Ondryšková z Hrnčířské ulice, která se narodila 9. 5. 1928 v Lanžhotě. Po ukončení Základní devítileté školy v Lanžhotě, navštěvovala dívčí rodinnou školu, kde se učily dívky ručním pracím a dalším znalostem, potřebným pro vedení domácnosti.

Jan a Ludmila Bartošovi

né látkové i papírové kapesníčky s věnováním, které byly většinou darovány, nebo svatební oznámení pro snoubence, ale také skleničky a karafy, šálky, talířky na stěnu. Pro mě malovala dokonce i šaty ze saténu a halenky.

Jejich služeb využívali lidé nejen z Podluží, ale také z jiných regionů,

Protože od mládí milovala folklór – kroje a od malička se ráda do nich oblékala ve dni všedním i svátečním, ráda malovala, tak se rozhodla, že si vymaluje mašle pro sebe i kamarádkám na 1. hody – to jí bylo 16 let.

Doma neměla žádný ateliér, a přesto byla proslavenou malářkou. Když se jí někdo zeptal, kde bere různé vzory, jak komponuje barvy? Říkávala, že to přijde samo, řečí nenadělala. Malovala ornament i kvítí. Vzory, tzv. mustry, si vytvářela sama, barvy míchala tak, jak je viděla v přírodě. Tradiční prvky slováckého ornamentu vždy tvořily květy – tulipán, karafiát, jablíčko, srdéčko, vinná réva. Pracovala pro komunální služby a ústředí lidové kultury, kde byly malářky sdruženy v minulém století. K jejímu umění patřilo malování krojových součástí – mašlí pro svobodná děvčata i chlapce, ale také zdobení dívčích sukní, kapesníků pro děti k 1. svatému přijímání, šátků pro vdané ženy a dalších zajímavostí, jako byly drob-

dokonce i ze Slovenska ze Záhori. Práce ji bavila, měla jí opravdu mnoho. Malovala po nocích, aby stíhala termíny hodů v jednotlivých obcích. Malování se věnovala 50 let, než ji zradilo zdraví, které se postupně zhoršovalo, což způsobily i výpary z ředidel a barev, které si sama připravovala.

Zemřela dne 6. 11. 1998 ve věku 70 let.

Když vidím její výtvořiny i dnes, po tolika letech, mám velikou radost, že se dochovaly v dobrém stavu i pro další generace.

Maminka by měla určitě velikou radost, že i v dnešní době jsou šikovná mladá děvčata a vdané ženy, jež pokračují v této krásné a zajímavé činnosti. Samozřejmě, že si upravily podle sebe nové vzory ornamentu, květin, používají stříbrný prášek, ne zlatý.

Já věřím, že slovácké malářky nevyumřou. Ta láska ke krásě lidové kultury u našich lidí zůstane.

Další slováckou malářkou byla maminka kamarádka Anastázie Maděřičo-

Anastázie Maděříčková

vá, rozená Šestáková, narozena 1. 6. 1920 v Lanžhotě. Bývala v ulici U Stániska, potom na Sokolské.

Po ukončení Základní školy v Lanžhotě, navštěvovala rodinnou školu v Hodoníně, kde se dívky učily různým rodinným pracím pro domácnost.

Od malička ji bavilo kreslení a ráda si malovala pro sebe, později se začala věnovat malování slováckých ornamentů a kyticek, které potom přenášela na mašle – pro sebe (sama chodila v kroji od malička), také kamarádkám a dalším, kteří obdivovali její malování.

Vzory – mustry si sama vytvářela ve své fantazii, barvy si také namí-

chala sama – podle libosti. Požívala je ve své tvořivé činnosti – malování mašlí ke kroji pro mládež a děti, šátků pro vdané ženy, ale i svatebních oznámení pro snoubence, kapesníků, různých vlaječek pro fotbalisty na uvítání a dalších dárkových předmětů – na uvítání malých dětí do života.

Další její velkou zálibou bylo malování obrazů – krajinek, květů, zátiší apod.

Pamatuji si, že jako malá dívka jsem moc často chodila k paní Stázce, nosila jí různé odkazy od mamky apod. Ráda jsem ji pozorovala při malování. Vzpomínám na ni, byla to vždy milá, příjemná, ochotná a dobrosrdečná žena, po které zůstala její díla, z kterých se těší její dvě dcery a vnoučata i další majitelky až doposud.

Paní Stázka zemřela předčasně ve věku 55 let, a to 30. 10. 1975.

Namalovala malářka Anastázie Maděříčková

Naposledy koně vrané

Marie Petrová

*Žádná smrt nemůže být zlá,
pokud předchází život dobrý.
V. M. Kramérius*

Dobrý a naplněný život měl pan Milan Melichar z Týnce. Odešel od nás 28. února 2022 v pozhnaném věku 91 let. Pocházel ze sedlácké rodiny. Tatínek byl za totality vězněn, takže si vojnu odsloužil u PTP. Nejdříve pracoval v zemědělství a od roku 1970 jezdil se sanitkou. K pacientům byl vždycky laskavý a ohleduplný. Rád zpíval písničky, účinkoval v místním kostelním sboru. Byl velkým ctitelem Panny Marie.

Před 28 lety se musel vyrovnat se ztrátou manželky a při tragické dopravní nehodě v roce 2001 mu umíral syn v náručí. Miloval koně a cítil se šťastný při práci ve vinohradě, když mu skřivánek zpíval nad hlavou. S radostí vinici obdělával až do 87 let, kdy onemocněl. Dcera Hana s rodinou mu splácela lásku a všechno dobré, co pro své blízké vykonával, obětavou péčí po celou dobu nemoci.

Vzpomínky se mi vrací na období 1998–2010, kdy jsme spolu organizovali

zájezdy do zahraničí. Pan Melichar objížděl na kole zájemce z Týnce, Moravské Nové Vsi, Kostic a Tvrdonic a polovinu autobusu jsme obsadili Lanžhotčané. Tvořili jsme velmi soudržnou společnost. Cestou domů jsme už plánovali zájezd na příští rok.

Navštívili jsme:

- 1998, 2004, 2006, 2009 Medžugorie
- 1999 Nizozemsko, Belgie
- 2000 Francie – Paříž
- 2001 Itálie – Benátky, Florencie, Verona
- 2002 Jižní Francie – Azurové pobřeží, Monaco
- 2003 Norsko, Švédsko, Dánsko
- 2004 Itálie – Řím, Vatikán, Assisi
- 2005 Polsko-Krakov, Wadowice, Czenstochová
- Itálie – Neapol, Pompeje, Capri
- 2007 Francie – Lurdy, La Salett
- 2010 Německo – Bavorsko

Zájezd na pouť do Lurd jsme nemohli obsadit, tak jsme požádali pana Salajku

z Dolních Bojanovic o pomoc, který doplnil volná místa. Ubytování v Medžugorii nám zajišťovala paní Božena Bartošová. Vzpomínky na všechna významná místa, světové památky a překrásnou přírodu spojenou s panem Melicharem uchovááme hluboko ve svých srdcích a nikdy nezapomeneme.

Mnozí už nejsou mezi námi, ale za ty, kteří žijí, děkuji za jeho přátelství a za všechno, co po celá léta s láskou pro nás dělal. Zájezdy do Čalova na koupání pořádal až do svých 85 let. Hodně přátel ho přišlo doprovodit na poslední

cestě. Jeho nejmilejší písnička „Naposledy koně vrané“ se nesla týneckým hřbitovem a hladila jeho duši, která se vznášela k výšinám.

Táboření na ostrově se vzpomínkou na Tondu Cípryse

Jan Třetina, Brno

Bylo nás pět bývalých skautů. Mimo mne Joza Bystřický, Mirek Zich, Ludva Trubač a Mira Sláma. Na jaře 1949 byl zrušen skaut a všechny mládežnické organizace byly sloučeny do ČSM. Chyběli nám skautské výlety, táboráky a prázdninový tábor. Chtěli jsme si užít poslední prázdniny. Rozhodovali jsme se mezi putováním podél Kyjovky od jejího pramene nebo pobytem na vhodném tábořišti. Při toulkách v blízkém okolí jsme v řece Moravě objevili ostrov pod železničním mostem a nad obcí Brodské. To rozhodlo, že jsme se zde chtěli utábořit. Potřebovali jsme

k tomu mít i nějaké úřední povolení. Navštívili jsme na záměčku Lesní správu, kde byla tehdy úřednicí Růžka Michalicová. Ta nám napsala žádost a vyřídila povolení.

Okamžitě jsme zahájili přípravy k táboření, stany, kotlíky a ešusy jsme měli ze skautu. Chybělo nám ale to základní k pobytu na vodě – plavidlo. Majitelem velkého gumového člunu byl Tonda Ciprys, který se stal nejmladším členem v naší partě. Z domo-

vů jsme si zajišťovali vše potřebné pro kuchyni – čaj, cukr, sůl, koření, láhev octu, sklenici škvarkového sádla, nějaký klobás, chleba a brambory a zeleninu jsme získávali z broďčanských polí.

Když jsme připluli na ostrov, byli jsme překvapeni, že se při zvýšené hladině řeky podstatně zmenšil. Pro jistotu jsme v přivázaném člunu nechali zásoby, abychom při zvýšené hladině mohli rychle odplout. Ráno jsme však viděli, že hladina řeky klesla a ostrov se několikrát zvětšil. Začalo hezké počasí, komárů bylo méně a stejně jsme byli většinou ve vodě nebo u ohniště. Začaly příjemné prázdninové dny, stále jsme byli jen v trenkách a na konci táboření jsme byli opálení jako indiáni. Často jsme se koupali, hráli bojové hry na námořníky a piráty. Rozdělili jsme se na poloviny a vítězové zůstali v člunu a poražení ve vodě. V lese jsme dělali dříví a převáželi k ohništi, chytali ryby pod vedením

Miry Slámy, který řídil i jejich přípravu u ohniště. Dobrodružné byly výpravy na broďčanské pole na brambory, zeleninu a ovoce. Náš pobyt v divočině oživilo jen výjimečné setkání s hajným, který přišel na kontrolu, nebo s rybářem.

Pouze k večerním táborákům jsme si natáhli tepláky, opakovali si skautské písničky a my s Jozou Bystřickým jako největší čtenáři rodokapsů jsme se střídali ve vyprávění přečtených příběhů. Po některých strašidelných neboli hororových si bázlivější členové při vzdálení se od stanů za tělesnou potřebou brali s sebou sekyrku. Bohužel moje vzpomínky nemohou rozšířit kamarádi, kteří již nežijí mezi námi a před nedávnem odešel i nejmladší z nás – Tonda Ciprys. Vzpomínat nelze ani s posledním žijícím Ludvou Trubáčem, se kterým bydlíme mimo Lanžhot a daleko od sebe.

O jednom záhadném nápisu za Lanžhotem

Petr Paulík

Je opět jaro a já se vydávám na severní Podluží jako každoročně navštívit přátele ve Tvrdonicích, kde vzpomínám vždy jako stárek Podluží z tradičních slavností na folklor, po další cestě až v Mikulčicích coby zpěvák mikulecké cimbálky, či na práci na tamních vykopávkách a v neposlední řadě na své cyrilometodějské poutě tamtéž.

Při této cestě na sever však mívám monumentální prosklenou budovu měřicí stanice plynu mezi Lanžhotem a Kosticemi a vzpomenu si na luštění latinského nápisu na ní. Nápis mi už při prvním

jeho spatření pořádně zamotal hlavu, byť z latiny mám vysokoškolskou zkoušku. V nápisu HIC DOMUS LIMES NOVAE AEDIFICATUR EST mi něco „nehrálo“. Latinské věty totiž překládáme nejprve od slovesa – to stálo na konci nápisu jako AEDIFICATUR EST a znamená BYL VYBUDOVÁN JE, tak že buď už tam ono EST – JE nemělo být, nebo „R“ na konci slova AEDIFICATUR mělo být nahrazeno písmenem S. Tento tvar, takzvaný indikativ perfekta pasiva, by dal dalšímu překladu nápisu pak smysl, což jsem tlumočil odpovědnému správci budovy. Bylo mi řečeno,

že oprava celého nápisu by vyšla cca na sto tisíc korun, ale že to jedno písmeno R by se mohlo nahradit písmenem S. To se také stalo a já se pak později dozvěděl, že při kolaudaci budovy, bylo řečeno, že nějaký „všetečka“ z Lanžhota to přečetl, objevil tam chybu, a tak nápis museli nechat opravit.

No, jenže ani po této úpravě nápisu nedával dost dobře text smysl, a to jsem jim raději ani neřekl. Za prvé: latina neuvádí v nápisech nad slovy čárky, a tak prvé slovo nápisu HIC bez čárky nad písmenem I, znamená „tento“, zatím co HÍC je „zde, tady, na tomto místě“. Přičemž zájmeno HIC není možno překládat jako „tento“, protože následující slovo DOMUS= DŮM (domov, otčina, vlast) je v latině rodu ženského, a tak to první slovo HIC by muselo být HAEC čili „tato“. Tomuto spojení však odporuje ono závěrečné sloveso AEDIFICATUS = BYL ZBUDOVÁN. Tedy kdo byl zbudován? Jediné vysvětlení poskytuje třetí slovo nápisu LIMES = hranice. Ta je totiž v latině (opačně jako je DŮM – rodu ženského) zase rodu mužského – řekli bychom „ten hranice“.

Jedině takto dává onen inkriminovaný, krkolomný nápis smysl, a to jako: ZDE BYLA ZBUDOVÁNA HRANICE NOVÉ VLASTI (či domoviny) což odpovídá aktualizaci rozdělení Československa v roce

1993, tedy po vzniku jak nového domu = domoviny = vlasti, tak vzniku nové hranice zde na Moravě. Zná snad někdo lepší interpretaci onoho nápisu?

Fotbalistky

Jaroslav Třetina

V šedesátých letech minulého století byl fotbal opravdu nejmasovějším sportem i u nás v Lanžhotě. Byla to záležitost nejen pro organizované sportovce, ale hrálo se hodně i rekreačně. Organizovaně u nás hrála dvě mužstva dospělých, dvě dorostenecká, dvě žákovská a probíhal turnaj uličních jedenáctek.

Hrálo se však často rekreačně při různých příležitostech. Hrávala mezi sebou družstva chasy (starší versus mladší), na větších svatbách nechyběl zápas na druhý svatební den mezi svatebčany od ženicha a nevěsty. Kouzlu fotbalového míče podlehla i děvčata, jak je vidět na fotkách z r. 1966 a 1967.

A to na jediném travnatém hřišti na Pastvisku. Doufáme, že se vedoucím mládežnických kolektivů podaří udržet zájem o tuto hru, aby se na dnešních dvou (ve výhledu je i třetí) krásných hřištích bavilo stále víc nadšenců a nikdy se nepěstovala třeba řepka.

Májové zpívání

Marie Prajková, vedoucí ženského sboru

V neděli 15. května letošního roku se pod záštitou města Lanžhota uskutečnilo ve Společenském domě v Lanžhotě už 15. zpívání ženských sborů.

Hosty tohoto zpívání byl tradičně ŽS z Hroznové Lhoty a poprvé v Lanžhotě ŽS z Mor. Nové Vsi a ŽS Fanyanky z Horavan. Jako vždy byl přítomen i náš Mužácký sbor z Lanžhota.

Na Májovém zpívání bylo vzpomenuáno hned několik výročí. Prvním z výročí bylo 35 let od prvního vystoupení našeho Ženského sboru z Lanžhota na vzpomínkovém večeru lanžhotské skladatelky lidových písní paní Rozky Horákové v Hodoníně v říjnu roku 1987. Na tomto večeru bylo zapotřebí zazpívat několik sborových písní, a tak jsme si s mojí sestrou Ludmilou pozvaly na pomoc naše kamarádky z kostelního sboru, se kte-

rými jsme byly sezpívány už z kostela. A tak se do povědomí lidí postupně dostává náš, tehdy mladý, ženský sbor.

Zhruba před 20 lety nastává ve sborovém folklorním zpívání velký bum a vzniká téměř v každé obci na Podluží mužský sbor a začínají se pořádat přehlídky mužských sborů. A stejně jako muži, začínají zpívat i ženské sbory a s nimi také přehlídky ženských sborů.

foto Jiří Kubík

Před deseti lety měl náš sbor nejvíce zpěvaček, a sice jedenáct, a tak jsme se dohodly, že ty naše písně nazpíváme na CD nosič. Vybraly jsme buď staré písňové klenoty, nebo písně od našich lanžhotských autorů, kterých je v Lanžhotě v porovnání s okolím opravdu hodně. Cédéčko dostalo název podle první písně „Zdaleka poznat Lanžhotčanky“. Píseň je od paní Horákové.

Najdete na něm písně táhlé – milostné nebo písně s dějem – baladické, ale také písně veselé. Náš mužský sbor přidal i píseň do verbuňku. Na nosiči sborový zpěv doplňuje několik duet a zpěv sólový. A právě písně z cédéčka zazněly v podání našeho sboru a sólistů za doprovodu cimbalisty Františka Šuláka na našem zpívání. Lanžhotský rodák František se představil i jako zpěvák ve dvou sólových písních. Aby tyto písně žily dál, je na nás, abychom je předávali dalším generacím a právě takové zpívání je k tomu dobrou příležitostí.

Všechny ženské sbory a také náš sbor mužáků své písně z různých folklorních oblastí zazpívaly ke spokojenosti diváků na vysoké pěvecké úrovni. Ženský sbor z Hroznové Lhoty nám už tradičně přivezl i krátkou scénku. Tentokrát měla název „Pošta pro tebe“. A tak radost z písniček doplnil i lidový humor. Zpívání slovem provázela Anička Straková a Marie Prajková. K dobrému pocitu zúčastněných přispělo i prostředí, ve kterém se toto lidové klání odehrávalo. Byla to kulturní premiéra nově opraveného Společenského domu.

Ze slov spokojených diváků můžeme usuzovat, že se naše zpívání vydařilo a že jsme tak v Lanžhotě přispěli k dobrému prožití nedělního květnového odpoledne.

A zase ta Hospoda

Radek Janík

12. ročník Uliční ligy v kužlkách je za námi. Podařilo se nám dohrát základní soutěž i s play off až do konce. To se nedalo říct o minulém roce, kdy se nám to ze známých důvodů nepovedlo. To se ovšem projevilo i na počtu družstev, které chtěly, po covidovém odpočinku, naskočit do další sezóny. Takže ze šestnácti seskupení jsme hráli v jedenácti.

Sezóna byla plná zvrátů a již od začátku bylo znát, že by putovní pohár mohl nad hlavu zvednout kapitán nového družstva. Tím byli Amatéři, kteří válcovali jiné a hladce vyhráli základní část. Jenže play off je ošidné, a tak se začaly s dobrými výsledky ukazovat již známé „firmy“. Nejprve došlo na překvapení, kdy Drtiči ve svém nejlepším výkonu sezóny porazili další favority Jablonoňáky a dostali se tak do semifinále. Poté došlo na souboj pravdy a v duelu Amatéřů a Hospody u Bartošů se radovali hráči týmu, kde pivo teče proudem, a finále bylo jisté. Finále tedy obstaraly týmy Hospody a Celníků, kteří již nedali šanci Drtičům. A co myslíte? Zase ta Hospoda. Výsledek 895:874. Kluci od cla se snažili, ale staří (tedy dříve narození, pardon) harcovníci zvítězili. Pohár převzala kapitánka týmu Jarmila Tarhajová, která jej převzala od podporovatelů soutěže Břeti Osičky a Libora Sedi. Jarmila má zvláštní postavení, ač hráčka Pohodářek, dělá kapitána Hospodě. Má výhodu v tom, že pokud nastoupí proti sobě, výhra je jistá. (Poznámka autora: Laxní přístup ředitele soutěže, je to na odvolání.)

Nejlepším hráčem byl vyhlášen Štefan Viša z družstva Financů s průměrem sražených kolků na zápas 228. Následoval Petr Bača od Celníků 226 a Marek Uher z Amatéřů. Nejlepší žena Věra Šimáčková 205, druhá Jarmila Tarhajová 197 a Lidka Maleňáková 192. Všechny z Pohodářek. Pro zajímavost, na posledním místě se co do průměru umístila nejmenovaná dáma s výsledkem 133. Celkem se do soutěže zapojilo 65 hráčů.

Tímto bych chtěl poděkovat dvěma podporovatelům, a to majitelům kuželny manželům Osičkovým a také majitelům firmy střechy Seďa, kteří svými finančními prostředky pomáhají pokrýt náklady ligy. Upřímně děkuji.

Pokud nás nenapadne zase ten vir, nebo někdo z východu, anebo nespolkne inflace budu se na všechny těšit po tradičních hodkách v dalším, již rizikovém 13. ročníku. Takže: Hodu zdar.

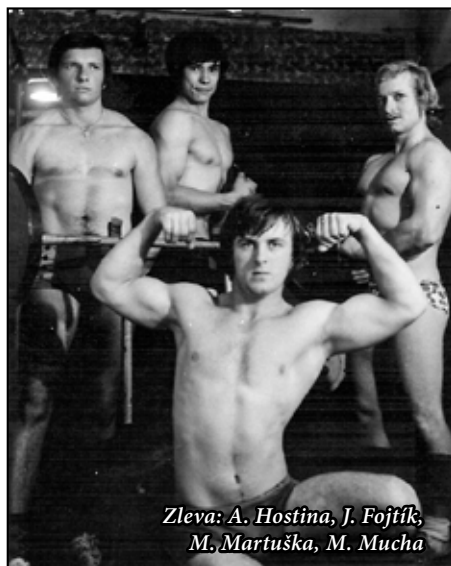
foto Radek Janík

Všechno jednou začíná a jednou končí

Antonín Hostina, odstupující předseda oddílu

Letos je tomu 46 let, co skupinka lanžhotských mladíků v roce 1976 zahájila novou etapu v lanžhotském sportu. Touto etapou bylo silové cvičení kulturistiky, které mělo navázat na dřívější tradici cvičení lanžhotských sokolů a orlů, s větším využitím posilovacích strojů. V té době stávající TJ Sokol Lanžhot neměla prostory, které by noví cvičenci mohli využít, a tak oslovili v té době šestatřicetiletého předsedu oddílu Baníku Brodské Štefana Heska, který je vzal pod svá křídla jako členy oddílu kulturistiky Baníku Brodské. Jednalo se o Františka Turečka, Jaroslava Fojtíka, Antonína Hostinu, Miroslava Muchu a Miroslava Martušku a Jaroslava Balgu z Kostic.

I přes vytvoření dobrých podmínek pro cvičení ze strany Š. Heska, toto členství netrvalo dlouho. Časově náročné tréninky a dojíždění donutili lanžhotské cvičence opakovaně se poohlédnout po vhodných prostorách pro cvičení přímo v Lanžhotě. A tak na jaře roku 1978 Antonín Hostina a Jaroslav Fojtík požádali výbor TJ Sokola Lanžhot o pronájem prostor pro svá cvičení. V té době byl předsedou tělovýchovné jednoty Ing. Dezider Kováč, který spolu s výborem tělovýchovy dali mladým lanžhotským cvičencům důvěru a nabídli jim v areálu na Sokolském prostory o ploše 130 m². Podmínkou bylo, že si cvičenci provedou veškeré potřebné stavební úpravy, zajistí cvičební nářadí a zafinancují vytápění prostor posilovny, vše ze svých prostředků. Žadatelé přistoupili

*Zleva: A. Hostina, J. Fojtík,
M. Martuška, M. Mucha*

na stanovené podmínky. Oddíl kulturistiky TJ Sokola Lanžhot byl oficiálně uznán a založen k 1. listopadu 1978.

Cesta budování oddílu byla dlouhá, náročná, ale hezká. Všichni cvičenci se zapojili jak manuálně, tak finančně do budování posilovny. Letos oddíl oslaví 44 let od svého založení. Za tu dobu se v oddíle vystřídaly stovky cvičenců a cvičenek. Také prostory a vybavení posilovny se postupně měnily až do stávající podoby. Z původních 130 m² se posilovna rozšířila na současných cca 400 m². Původní podomácku vyrobené stroje a činky byly postupně nahrazovány modernějším nářadím a profesionálními posilovacími stroji. Toto vše by nebylo možné bez následné významné finanční podpory tělovýchovy a dotací z města. Oddíl po celou dobu své činnosti dosahoval velmi dobrých

Slavnostní otvírání motorestu na D2, kterého se oddíl účastnil. Zleva nahoře: Jan Darmovzal (Týnec), František Tureček, Antonín Hostina, Jaroslav Fojtík, Petr Ciprys. Zleva dole: Richard Klvaňa, Vladimír Barkóci, Svatopluk Svačina, Jaroslav Balga (z Kostic), Jan Uher

sportovních výsledků. Členové oddílu pořádali a účastnili se společenských a kulturních akcí. Jeho cvičenci veřejně vystupovali, a tak získávali stále větší veřejnou podporu. Nejlepších sportovních výsledků za celou dosavadní činnost oddílu dosahovali: Jaroslav Fojtík, Milan Mrázek, Hynek Janulík a za ženy Nikola Barkóciová a Jitka Mašková. Byl by to dlouhý seznam cvičenců, kteří oddíl a lanžhotský sport reprezentovali. Dou-

fám, že se to nejmenovaných nijak nedotkne. Článek má být vzpomínkou na začátky a nemá za cíl mapovat celé období činnosti oddílu.

Zleva: František Tureček, Antonín Hostina, Miroslav Mucha, Štefan Heseck, Jaroslav Fojtík

A tak jak jednou něco začne, tak později končí. Původní zakladatelé postupně odcházeli, až nakonec zůstali dva z posledních (Josef Paulík a Antonín Hostina), kteří předali na své poslední výroční schůzi 13. března 2022 funkce novému vedení oddílu.

Předání vedení oddílu mladší generaci bylo symbolické a spojené s návštěvou toho, který měl velký podíl na založení

lanžhotské kulturistiky – Štefana Heska z Brodského.

První členové oddílu tak navštívili svého trenéra a zakladatele myšlenky lanžhotské kulturistiky, který se letos dožívá 82 let. Stále cvičí a aktivně vede bročanský oddíl kulturistiky. Tímto panu Heskovi děkujeme a přejeme pevné zdraví a pohodu v životě i s oddílem bročanských kulturistů.

Skautský půlrok

Kateřina Holobrádková

V lednu se náš oddíl zapojil do celostátní akce Ptáci hodinka, kterou pořádá Česká společnost ornitologická. Společně jsme si na jedné páteční schůzce vyrobili krmítka s lojem a poté jsme pozorovali zimující ptáky, kteří ke krmítkům přilétali. Z celkových výsledků je zřejmé, že největší zastoupení zimujícího ptactva v naší přírodě má sýkora koňadra, následují vrabci a kosi.

V lednu jsme také stihli návštěvu břevlavského kina, kde jsme zhlédli film Rozbitý robot Ron.

Na konci měsíce února celý svět zasáhla zpráva o vojenském napadení Ukrajiny Ruskem. Náš oddíl uspořádal humanitární sbírku potravin, drogerie a hraček pro děti. Tyto dary zavezl Rege a Bobr na slovensko-krajinskou hranici, do vesničky Ublá, odkud je pomoc řízeně distribuována do potřebných míst přímo ve válečných oblastech. Děkujeme všem, kteří do této sbírky přispěli.

V dubnu se v Břeclavi konalo základní kolo závodu Vlčat a Světlušek. Naše dvě družinky se na trase dlouhé 5 kilometrů

utkaly s oddíly z Břeclavi, Mikulova, Vyškova nebo

Znojma. Stanoviště na trase dlouhé asi 5 kilometrů prověřily děti nejen ve znalostech z přírody, ale také v komunikaci a týmové spolupráci. V konkurenci 35 hlídek se naše hlídka dívčích Panterek umístila na krásném prvním místě a chlapecká hlídka Mušketýrů obsadila šesté místo.

Svátky jara jsme strávili společně na chatě Severka v chatové oblasti Smraďavka v Buchlovicích. Hráli jsme spoustu her, opakovali si skautské znalosti, učili se novou písničku a také jsme kreativně tvořili. Nechyběl ani pěší výlet na hrad Buchlov a nedalekou kapli Barborka. I přes chladné počasí jsme si výpravu moc užili.

Poslední dubnový víkend jsme se zapojili do celostátní akce s názvem Uklidme Česko. Společně s místními dobrovolnými hasiči a občany jsme uklidili okolí našeho městečka. Společnými silami jsme vysbírali několik pytlů odpadu. Akci jsme za-

končili občerstvením na fotbalovém stadionu.

V polovině května se starší členové oddílu vydali čistit řeku Kyjovku. Do čtyř lodí jsme nastupovali pod dálničnickým mostem a spluli jsme téměř pětikilometrový úsek až k Bačovské.

Do konce školního roku náš oddíl čeká ještě oddílový triatlon a také dvacetileté výročí vzniku oddílu Bantuové, závěrečná schůzka a také desetidenní tábor, tentokrát v prostředí Vysočiny.

První sezóna malých basketbalistek

Michaela Trčková

Blíží se konec školního roku a tím pádem i konec letošní basketbalové sezóny. Ta byla pro naše nejmladší hráčky U10 rozhodně nezapomenutelná, protože po předchozím roce plném trénování a přípravy si holky konečně zahrály svou první oficiální soutěž.

Děvčata se zúčastnila celkem šesti turnajů v kategorii oblastního přeboru

U10 a čtyř turnajů nadregionální soutěže U11. Protože jsou v této kategorii povolena smíšená družstva, čelily naše holky i čistě chlapeckým celkům. Tím se ale vůbec nenechaly rozhodit a z každého

dvouzápasového turnaje přivezly alespoň jedno vítězství.

Za zmínku také stojí, že se nám od loňského roku rozšířil kádr z 15 děvčat na 30, což už je solidní základ pro dvě soutěže na příští sezónu. Myslím, že nejen nás jako

trenéry, ale i všechny rodiče baví celou sezónu sledovat, jak se holky zápas od zápasu zlepšují a více si věří. V celkovém pořadí se holky umístily letos v horní polovině tabulky.

Basketbalistky TJ Sokol Lanžhot ukončily sezónu

Roman Ratajský

Hráčky basketbalového týmu věkové kategorie U17 hrající Nadregionální ligu ukončily sezónu na pěkném 4. místě. Uplynulá sezóny se nesla v duchu, kdo je alespoň trochu zdravý, tak hraje. Tým bohužel disponuje pouze 11 hráčkami, které doplňují hráčky z kategorie U13, a ne v každém utkání bylo možné z různých

důvodů počítat se všemi hráčkami a hrát v neoptimálnější sestavě. Z počátku sezóny, kdy se hrála mistrovská utkání jen na venkovních hřištích z důvodu rekonstrukce sportovní haly a trénovalo se halách v Ladané a Mikulicích, nejlepší hráčky Lanžhota, Ladislava Hasilová, Karolína Hůrská a Anna Fryčáková chyběly. Střídaly se lepší zápasy s horšími a rovněž covidové období na výkonech nepřidalo. Všichni se již těšili na otevření haly s novým hlediš-

těm, domácí diváčkou podporu a na možnost nasazení všech hráček. Je potěšující, že ve dvanácti zápasech, které hráčky odehrály v domácí hale, prohrály pouze jediný zápas. Při venkovních zápasech byla úspěšnost slabší a hráčky Sokola Lanžhot

si připsaly pouze tři výhry. S bilancí 14 výher a 14 proher tedy basketbalistky přes všechny potíže, obsadily konečné 4. místo Nadregionální ligy. Všem hráčkám děkuji za úspěšnou sezónu a zraněným přeji brzké uzdravení.

Kynologický spolek Kostice

Výběrové soutěže na MČR IGP3 2022

V dubnu se konaly dvě výběrové soutěže na Mistrovství ČR. Kynologický spolek Kostice na těchto soutěžích reprezentovali dva členové.

První výběrová soutěž se konala ve Slavětíně nad Ohří. Této soutěže se účastnilo 48 soutěžících a mezi nimi byla Jana Mjakišová se svým psem Ari Tomanland.

Bohužel naší závodnici štěstí nepřálo a umístila se na 31. místě.

Následující víkend se konala čtvrtá výběrová soutěž na mistrovství republiky všech plemen dle mezinárodního zkušebního řádu. Této soutěže se účastnilo 31 závodníků z celé České republiky. Kynologický spolek Kostice na této soutěži reprezentoval Josef Šesták s belgickým ovčákem – Hardy ort Bohe-mia.

Soutěž se konala na fotbalovém hřišti Sparta Radkovice u Plzně. Na stopě Hardy ve větru vybojoval 89 bodů. V neděli za deštivého počasí předvedli poslušnost ve známce dobré a získali 86 bodů.

Poté následovala poslední disciplína, na které se Hardy prezentoval velmi rychlou, razantní a tvrdou obranou. Obrana byla rozhodčím ohodnocena rovněž ve známce dobré se stejným počtem bodů jako na poslušnosti, tedy 86 bodů.

V celkovém hodnocení se naše dvojice umístila na krásném 8. místě a s největší pravděpodobností si vybojovala postup na Mistrovství ČR 2022.

VI. ročník Memoriálu Martina Meszarose

V sobotu 21. května 2022 se na kynologickém cvičišti kynologického spolku Kostice konal již VI. ročník Memoriálu Martina Meszarose. Tento závod je pořádán jako vzpomínka na výborného figuranta a skvělého kamaráda. Do závodu se přihlásilo 23 soutěžících, kteří soutěžili ve čtyřech kategoriích dle mezinárodního zkušebního řádu.

Závod byl zahájen slavnostním nástupem v 8:00, kdy byly soutěžící seznámeni s celkovým průběhem závodu a byli jim představeni rozhodčí a figuranti. Soutěž probíhala v přátelské atmosféře se skvělou organizací. Během závodu bylo soutěžícím a všem divákům k dispozici skvělé občerstvení, které kynologickému spolku darovalo Řeznictví Hakalík.

V 15:00 se opět sešli všichni závodníci, aby si vyslechli slavnostní vyhlášení výsledků. Domácím kynologům štěstí přálo a umístili se na stupních nejvyšších.

V kategorii BH zvítězil Filip Korman s německým ovčákem – Kamel Shepherds of Czyž, 2. místo obsadil slovenský soutěžící Marcel Hausknecht s rottweilerem – Aslan Akim – Jenn, 3. místo patřilo Blance Šebestové se švý-

carským ovčákem – Zeus Acabo Czech a na 4. místě se umístila Monika Slámová s německým ovčákem – Perry z Cagovaráje.

V kategorii GPr 1 zvítězila Blanka Šebestová s belgickým ovčákem – Chorus Deabei z kynologického spolku Miroslav, 2. místo obsadila slovenská závodnice Katarína Hegedusova s německým ovčákem – Ares Zapra z Kraje mandloní, 3. místo patřilo opět slovenské závodnici

Michaeli Palcové s německým ovčákem – Bathory Fra Rode Tamet. V této kategorii za domácí soutěžila Monika Slámová s německým ovčákem – Farron Tomanland a umístila se na 6. místě.

Kategorie GPr 2 se obešla bez účasti domácích soutěžících. Vítězem této kategorie se stal slovenský soutěžící David Prokop s belgickým ovčákem – Gipsy Sali-Mir, 2. místo patřilo Simoně Buršíkové s německým ovčákem – Itali z Cagova ráje z Brna a na 3. místě se umístila Michaela Doležalová s velkým kníračem – Ebie Černý medvídek z kynologického spolku Kuřim.

Kategorii GPr 3 ovládli domácí závodníci. S nejvyšším počtem bodů zvítězil Miroslav Hakala s německým ovčákem – Ysárem Janův dvůr. Na 2. místě skončila loňská vítězka této kategorie Diana Hausknechtová s rottweilerem – Cam Lib-Vach a na 3. místě se umístil Michal Juroška s rottweilerem – Arigo Black Safir.

Rovněž byla vyhlášena nejlepší poslušnost závodu, kterou předvedl Miroslav Hakala s německým ovčákem – Ysárem Janův dvůr a nejlepší obranu předvedl Michal Juroška s rottweilerem – Arigo Black Safir.

Všem gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci spolku.

S měsíční splátkou již od 5 999 Kč

Rozjedte se vstříc novým zážitkům v inovovaném provedení modelu KAROQ. K financování **CHYTŘE** navíc zdarma získáte **předplacený servis Standard na 5 let** nebo do **60 000 najetých kilometrů**.

Vzorový příklad úvěru na vůz ŠKODA KAROQ 1.0 TSI 81 kW Ambition v ceně 638 900 Kč, při financování se ŠKODA Financial Services v ceně 638 900 Kč, splátka předem 181 670 Kč (30 % výše úvěru 447 230 Kč, poplatky za uzavření a vedení smlouvy 0 Kč, celkové platby za úvěr 534 263 Kč, celkové platby za úvěr vč. pojištění 581 975 Kč, RPSN vč. pojištění 11,410 %, délka úvěru 36 měsíců, poslední nerovnoměrná splátka 366 011 Kč, měsíční splátka úvěru 4 674 Kč, měsíční splátka úvěru vč. pojištění 5 999 Kč, úroková sazba p. a. 7,09 %, ŠKODA Pojištění Standard obsahuje havarijní pojištění, povinné ručení (10 % spoluúčast) s uznáním bonusů za bezúhonný průběh dosavadních pojištění (60 měsíců) a pojištění skla (limit plnění 10 000 Kč). Další parametry jsou: min. 31 let a běžné použití vozu. Tato indikativní nabídka není nabídkou ve smyslu § 1732 zákona č. 58/2012 Sb., občanského zákoníku, a jejím přijetím nevzniká mezi společností ŠKODA FIN s.r.o. a druhou stranou závazkový vztah. Platí při předání vozu zákazníkovi do 30. 11. 2022.

ŠKODA Financial Services

Úvěr. Leasing. Pojištění. Mobilita.

Váš autorizovaný prodejce vozů ŠKODA:

AGROTEC a.s.
Lidická 123
690 02 Břeclav
Tel.: 519 326 500
www.agrotecauto.cz

AGROTEC
osobní automobily

NOVÁ ŠKODA
KAROQ
Již od 638 900 Kč

ŠKODA
SIMPLY CLEVER

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu
ŠKODA KAROQ: 4,7–8,0 l/100 km, 123,2–181,0 g/km

Ilustrační fotografie

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 1100 ks
vydává město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot, IČO: 00283321
e-mail: redakce@lanzhot.cz, tel: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Kateřina Paulíková, telefon 519 336 107, e-mail: paulikova@lanzhot.cz
Redakční rada: E. Klvaňová, J. Petrová, S. Hrubá - Markovičová, V. Hostinová, V. Tučková,
J. Malá, L. Topolanská

Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2022
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., reklamní agentura, www.stillus.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2022 – 12. 8. 2022
Názory dopisovatelů se nemusí shodovat s názory redakce.

Muzeum a tradice, májový jarmark

foto Kateřina Paulíková

Jarmarktour - z garáže do garáže

foto Kateřina Paulíková

